

*Celebrating our 55th
Year*

**JANUARY 1990
VOL. LV, NO. 1**

SOLIA
THE HERALD
JACKSON, MI

THE PLIGHT OF JOB

"Glory to God in the highest heavens and peace on earth to men who enjoy his favor!"

The psalmist states: "O Lord, a thousand days are like one to you," but for man, one day can seem like an eternity especially when he is suffering minute by minute and hour by hour. When such a state extends through years and even decades, the light of a man's eyes can even begin to fade and hope, seem to be a silent sound which stirs only an echo in the heart, a spark in the darkest inner resources of his being.

SOLIA THE HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR:

David Oancea

STAFF:

Rev. Fr. Gheorghe
Calciu-Dumitreasa
Florence Sirb
Mark Chestnut
Dinu Cruga

SOLIA (The Herald) (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan and additional offices. POSTMASTER: Send address change to SOLIA, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088/(517)522-4800.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

Recently, while on a "RedEye" special from New York to Detroit, I overheard an animated conversation between two gentlemen passengers seated behind me. "It took Poland ten years; Hungary 10 months, Germany 10 weeks but Romania will be in 10 hours . . . and bloody!" I shuddered at the prophecy, but on that December 18 flight, I had no idea as to what the next few days would bring.

On the next day, December 19, the pent-up suffering of almost 50 years burst like a volcano; the violence and might of which no one would have imagined, and only the most evil power would have tried to contain.

There is still much to be made known and that which was hidden brought to light and shouted "from the housetops." The news that came to be transmitted, the photos sent racing across the satellites to beam down on nation after nation brought shudders of anguish and deep anger for what was being witnessed, what was being portrayed.

While the U.S. press had been fair in covering the event of the downfall of a tyrant, European coverage

has been constant and intense. Romania is, after all, a part of Continental Europe and one of the sister countries, and the interest there would be greater. But, in fact, it has been so intense, so supportive, that in America we have little idea of the profound effect the plight of the Romanian people has made on their European fellows.

Financial support, foods, clothing, needs have flowed into the country like a newly formed branch of the Danube which meanders across and ties so much of Europe together.

The joy of East Germans, of Czechoslovaks, Lithuanians, Poles and Hungarians in the changes in their respective nations silenced into prayers that rose to a mighty roar to heaven: "Lord, Lord, look down on this vine, visit and protect what your own right hand has planted!" Turning from their national moments of gladness, they turned to the east, to the last stronghold of bestial tyranny and shouted for the Iron Wall to be torn down by tears and hearts and human sacrifice, if that was the only way to do it.

There are some who will say it was this event or that person, this com-

(continued on page 3)

OUR COVER:

The unique icon on the January 1990 issue of SOLIA is the work of Robert Basil Gerwing, grandson of German and Romanian immigrants and frequent contributor to the work of the Department of Publications. "I want this to be my contribution to the Romanian community as my personal involvement in these great events that are taking place in the ancestral home of my forefathers."

The Virgin holds the Christ child who displays on the scroll the invitation: "Come to me all you who are burdened and I will give you rest."

The subtitle reads: "Joy of all suffering Romanians who have been liberated in these days!"

Surrounding the Holy Virgin and Savior is a band of "Tri-color", the Romanian bunting, a corner of which the Mother of God tenderly touches to her eyes to wipe away her tears of compassion and concern.

The Department of Publications invites readers to help support the printing of this icon for distribution in Canada and the United States and in Romania.

The icon reflects Orthodox piety in venerating the Holy Virgin and as so beautifully prayed in the Akathist Hymn: "We run to you crying from the depths of our souls, Lady come to our aid and have compassion on us . . . for we have you as our hope."

ination or that which incited the evolution; it was the hand of God Almighty who alone could have chosen the moment and the need for the change. After the times have been calculated as to when the army entered the picture and what the Soviets pre-determined and the mistakes Ceausescu fell into, it will still be the same truth; God is the author of history and the only one who gives meaning to man's suffering. No one has more of a right to be a collective "JOB" than the Romanian People, but like the biblical Job, we bow to the reality that God in his wisdom acts as he does and no one can sit at the conference table opposite him and ask "WHY, WHEN, HOW?"

Pious platitudes?! Retrogression into the "dark ages"?! Opium of the people?! Even after the display of human treatment and the darkness of personal greed of the tyrant, there will still be those who will find "meaning" in what he did and decry our thanks to the Creator of the created. What power for good man has been given; what forces of darkness he can miscreate! There is no hope for mankind if salvation and perfection rests within his own grasp, and there alone.

There are signs of hope: the churches are overflowing beyond capacity and people are actually seen to smile; under the cold of winter, a new warmth of rebirth and fraternity is stirring. Perhaps the peace which is beginning to come over the land will be a lasting one brought on by cooperation and trust, a difficult act at this time and place.

Articles will continue to be written, photos shown and documents revealed, and as the healing process goes on, we can wish well to those who now have their first taste of freedom with a price-tag.

What cost liberty? What price freedom? Responsibility. Love for neighbor and for God. It may be easier to love God at this time than to embrace one's neighbor who yesterday might have been on the "other" side. It may be too simple to stand on "ignorance" than to em-

brace the novelty of individual and collective responsibility.

One danger that the Romanians will face is from the new "carpetbaggers from outside," each one now eager to set out his corporate shingle, each one ready to "assist." Like the South after the end of the War Between the States, Romania must weigh each visitor, know the goal and purpose. As the Gospel story says: "A clean house swept must fill with something good, otherwise the evil which was flushed out will come back and be worse than the first."

A second danger will come from within; the temptation to settle scores, to instigate old hatreds and animosities, to "take the laws into one's own hands." A decent settling of equal rights of all citizens and all faiths can be legislated by government, but only men can put it into action, de facto.

The Church must wake up from lethargy and renew herself in her people and hierarchy. The Gospel must be the touchstone for the majority of the nation, and those who are not Christian ought not to fear. The greatest lesson which the Church faces, however, will be that it is not a favored and integral part of the government. Separation of Church and State, so long resisted by Byzantine style, is no longer supportable. The democratic process in vogue throughout the world favors no one, belongs to all and leaves the responsibility to the individual. A hard lesson to learn; one with which the American Church is still floundering.

Finally, the third danger is from Romanians from abroad who may want to return from "exile" and expect to be "welcomed" back. While talents and experience will be welcome, it is difficult to think that a nation of 23 million does not have enough people to create a sound future for itself. Our support will be financial, with humanitarian interests and vigilance, concerned that the process does continue and that abuses be brought to light. But those who have bathed the land with blood and those who have resisted have the

right to shape and mold; the rest, accordingly, even if exiled, must await the sign of welcome and not presume to plunge into what belongs to the tenacious to hold.

Through the decades, since childhood in the 40's, I have been aware of the sufferings of my forefather's people; I have known of churches, Uniate and Orthodox, destroyed and abused, of clergy maltreated and killed, of faithful massacred and decimated. We, outside the nation, have also felt suffering, and our lives have also been shaped by the events there.

We have no physical scars on our backs, but we have them in our hearts and minds. Our childhood was not so carefree and happy that, at the back of our minds, we didn't know that "over there" things were bad.

Our community, almost 100 years old in Canada and the United States, has not been living in splendid isolation from the burden of Romania's woes; and, we, too, all too much, felt the long hand of communism in our communities, among our societies and organizations, tantalizing, taunting some to eat "Salamii din Sibiu și Țuică din Țară," instead of the bread of integrity.

Our days in courts have been long and costly, our name dishonored and despised; our efforts were sabotaged and undermined, and the names of our leaders and community abused.

Yes, the freedom to speak and gather, to write and read, to publish and produce, we had all the time; but, it too had a price, because we also felt the burden of poison, the venom dripped on us, on our churches and communities.

Brothers and sisters, we have also suffered and longed for this day and not merely as by-standers but as participants; and, thus, our joy is all the more real and powerful, because it is the same as yours, from within, and not from without, not as strangers but as fellows.

While we anticipate better relations, we also remind others that we
(continued on page 4)

JOB (continued from page 3)

have a long life and an established one. Our government has been steadily the same; unlike the history of yours. Our way of life is stable, and we look forward to positive growth and understanding. Your progress will be watched with pride, your achievements, ours, too. Nevertheless, as we have fought to keep an identity in the New World, we shall continue to maintain it as we see fit for us, for our children and our institutions.

†**NATHANIEL, Bishop**

AMERICAN CHURCH HELPS ROMANIA

In a special emergency letter to the hierarchs, clergy and faithful of the Orthodox Church in America, His Beatitude, METROPOLITAN THEODOSIUS, has called for spiritual and financial support for the Romanian Nation.

"Our hearts go out to the brave Romanian people. Despite the bloodshed and turmoil, Christmas joy this year, dominated the atmosphere. Our Orthodox brothers and sisters, some 16 million strong in Romania, celebrated the Christmas Liturgy where Christmas hymns and carols and shouts of "Christ is born!" were heard across the air waves for the first time in decades."

Very Rev. Fr. Rodion Kondratik, Chancellor of the OCA, stated that two Sundays have been designated for gifts of spiritual and financial support for the Romanian nation: January 14 or January 21, days for special collections in the parishes of the Orthodox Church in America for "Romanian Relief."

"Let us participate in the expectations of the Romanian people. Let our gift of comfort and joy help provide the Romanian people with the food, clothing and medical supplies which they so desperately need. Let the ultimate "rule" be the rule of LOVE as we show that Christian generosity is beyond measure. What better way can we enter the New Decade than to be participants in the precious longing of people who care

AN APPEAL TO PHYSICIANS

The Episcopate has organized a national level campaign for assistance to Romania. Parishes, National Auxiliaries, and parish organizations have been solicited to assist this united effort.

In addition to the Diocese/Episcopate, efforts are being made to seek support from organizations, corporations and individuals outside the Romanian Community.

In discussing the medical needs and assistance for the suffering in Romania, we are calling on the assistance of the physicians who can give us their expertise.

We have some contacts with the medical community in Bucharest, but we would like even more. Can you help us with names and needs?

The **HELP ROMANIA FUND** is also calling on our physicians to help determine what medicines and needs are the most necessary at this time.

Finally, we appeal to the community of physicians to also assist with generous financial donations and support. While it is known that professional people are called on to donate much time, expertise and funds to various causes, we dare to ask you to first consider this effort of the Church to begin, maintain and continue our goal to give true help to our suffering brethren in Romania, and to do it through the organization we have established and which we will direct to give assistance.

Send your contribution to:

**HELP FOR ROMANIA
DEPT. 771233
DETROIT, MI. 48277-1233**

Bishop Nathaniel

to cry, "Free at last! Dear God, Free at last!"

The Chancery Office also mailed the entire letter to each of the parishes of the Episcopate for their information.

† ARCHBISHOP VALERIAN: 3RD ANNIVERSARY

At the time of going to press with the January issue of SOLIA, the Episcopate Office takes note that the month marks the third anniversary of the death of Archbishop Valerian.

All parishes are requested to hold a parastas in memory of our late hierarch on Sunday, January 28 or Saturday, January 27.

So many have thought about their loved ones: "If only they had lived to see the day of a free Romania." The same idea passes through our minds: "If only he had lived to see his native land liberated!"

Archbishop Valerian was an historian; he also experienced the results of the re-writing of history and knew the immediate dangers of interpreting facts and accounts in the heat of the day.

As time passes, as documents are revealed, as history is righted, so too will his name be cleared and he be exonerated to the public.

If, however, in the few years to follow such is not the case and documents and accounts are found to have been destroyed or hidden, if his name is not honored and respected by some, it remains that those who loved him and those for whom he gave his creative days and whom he pastored will not alter from their own conviction and respect.

We know that his efforts, actually his life, dedicated to the truth about the communist regime in Romania, his love for its people, his pride in its history and concern for its accomplishments, were part of the leavening which helped to bring about the cleansing of the Romanian nation and its liberation.

In his heart of hearts, in his own mind, he saw a free Romania, certain of its return to its integrity, confident of the power of the people to renew. In his life, he did live to see a free Romania, existing in the hearts of those who also knew would one day, this day, be free.

CONCERNING AID TO ROMANIA

EXCERPTS FROM A LETTER TO PARISHES

Along with assistance offered by various neighboring nations and by the United States and Canada, numerous organizations have offered help in the forms of food, medical assistance and other tangible needs.

The parishes of the Episcopate, individually responded immediately with collecting money, supplies and offering information to local news media.

The Episcopate began its efforts to coordinate the work of the parishes and to have a wider national coverage in the press and through the Orthodox Church in America; and, acting as a National Organization was able to gain full support from U.S. Government agencies.

Considering the reports of the extensive support from across the U.S., in particular, the Episcopate continued to press for National recognition in order to better facilitate the parish work and to also gain from the advantage of being the national headquarters of the Romanian Orthodox Church in America.

A national foundation is providing the Episcopate with information to secure large quantities of medical supplies and is assisting with their procurement.

Our office is in constant contact with the State Department and also with access to the Embassy and its reports on the immediate conditions in the country as seen by our Government officials.

WHAT THE EPISCOPATE HAS DONE

Initiated a National Fund through the Episcopate Office
"HELP FOR ROMANIA"
c/o Romanian Orthodox Church of America
Dept. 771233
Detroit, MI 48277-1233

Established as a National Organization for Relief to Romania.

Has connected with "The Brother's Brother," an American Philanthropic Foundation which provides information and assistance for large quantities of medical and other supplies from manufacturing sources.

Has been recognized by an Independent Agency ("Interaction") as one of the 11 major relief organizations.

Receives official reports from government agencies, including the U.S. Embassy in Bucharest.

Has established a committee in Detroit for national appeals to businesses and other foundations, including, pharmaceutical concerns.

EXCERPTS FROM A LETTER TO PARISH PRIESTS

The speed with which the events in Romania have taken place amazed the world. Nevertheless, nations and organizations hurried to offer assistance.

The parishes of the Episcopate also responded; some more rapidly than others. The Vatra established a national appeal in the name of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

It is necessary, however, to bring together all of these efforts into one and to act as a single Body, the Church. Putting aside personalities and individual differences, it is the Episcopate as the Church which acts in the name of all the parishes and certainly, all the parishes will want to be part of the united action of the Episcopate.

Knowing that other nations and organizations would have reached Romania sooner than our own efforts could have, we opted to collect funds and seek to extend assistance to Romania both now and with a longer period of distribution.

We are establishing a representative in Bucharest to be present for the distribution of our assistance; a warehouse will be the storage for accumulated medicines and foods and be given out there rather than through the Red Cross or secular sources.

We will have information as to what **is** necessary and what is already **not required**, so that our efforts do not go unused or left as non-essential.

This direction was taken at the Episcopate and with due consideration from input from Government and professional assistance.

Parishes should continue their efforts to make collections, and these should be sent to the national fund
(continued on page 12)

- Is establishing an Episcopate representative in Bucharest for the purpose of distribution control.
- Working toward having a warehouse in Bucharest for present and future distribution of assistance.
- Has established ties in European countries for supplies and financial assistance.

The Episcopate will work on its own in order to be certain distribution is safeguarded and as the parishes and faithful would desire.

The parishes of the Episcopate are asked to send the monies collected locally through the Episcopate office to insure the success of the national appeal and effort.

OUR PLEDGE TO ROMANIA

Following the heroic example of other Eastern European countries, but at a much greater loss of lives and with great distress, Romanian people have risen in righteous indignation and have finally broken the diabolical shackles of Ceaușescu's brand of communism, thus ending nearly 40 years of oppression and extreme suffering there.

The recent sudden turn of events in Romania brought welcome relief and elation to all freedom-loving people throughout the world. The new regime in Romania is still in a very fluid state. Its brave stance has helped rally the moral and physical support of those peoples wishing to see freedom, democracy and peace firmly established in Romania.

America has immediately pledged its support to the just cause of the long-suffering Romanian people. Americans of Romanian origin are especially concerned with the fate of their brothers and sisters in Romania. An all-out effort is already functioning to come to their aid, whatever the nature of it may be.

Working foremost in this worthy endeavor is the Romanian Orthodox Episcopate of America, which is the largest and most representative body in this country concerned with Romanian affairs. A well-planned national campaign to coordinate the efforts of the local parishes is in place.

Historically, the Romanian Orthodox Church was inextricably tied to the fate of the Romanian people. The Church was there even before a Romanian state was founded. The Romanian language was born, nurtured and developed in the country's churches and monasteries. The Church helped form the very nature of the Romanian soul and was the source of the highest ideal of the people.

In times of political upheaval, distress and uncertainty, the Romanian Orthodox Church stood firm by its Christian principles and was a beacon around which the faithful rallied. Throughout the post war years of communist dominance in Romania, even though the Church was controlled by an atheist government and in spite of many difficulties, obstacles and persecutions, the Church persisted in its high moral mission, as best it could under the circumstances.

The overwhelming majority of Romanian Orthodox, with some unfortunate exceptions, both clergy and laity, openly manifested its tacit opposition to communism and the regime by filling the churches during the entire time the government was in power. Today, as in the past, the Romanian Orthodox Church has once again demonstrated that the Christian principles will prevail and will help form a solid foundation in the building of the future Romania.

Romanian Orthodox believers in America have always identified with the aspirations of the Romanian people, and never lost an occasion to make their cause known and to work for them in this country. Shortly after their arrival in America, these Romanian immigrants met in Youngstown, Ohio, in 1918, and transferred the canonical allegiance of their churches from the Metropolis of Sibiu, which was still a part of Austria-Hungary at that time, to Bucharest, thus becoming the first Romanian group in the world to recognize the new Greater Romania.

Ever since the Romanian Orthodox Episcopate was founded in 1929, it was obedient to the Romanian Patriarchate. With the takeover of the communists in Romania, and subsequent control of the Church, the Romanian Orthodox Episcopate, in keeping with its democratic and anti-communist principles, severed its relations with Bucharest in 1951, but never ceased to identify with the true-believing Romanians. Even though the Episcopate was harassed and attacked by the Romanian communist regime and its underlings in this country, it never ceased to fight for the oppressed Romanian people, intervening before American authorities on their behalf, sending relief in times of distress, accepting a multitude of refugees and priests who opposed communism, carrying on a publicity campaign to inform the American people of Romania's plight, and never compromising the teaching of the Church.

As such, the Romanian Orthodox Episcopate is ready, as before, to come to the aid of its fellow Romanians there. The Episcopate asks in exchange nothing but to see their brethren faring better than in the immediate past, to enjoy greater freedom, to establish a true democracy based on the best in their past, and to assure the tranquility of their future.

Even though most Americans of Romanian descent in this country will be assimilated into American society, they will not forget their origin. They will rejoice with the people of Romania in happy times and cry with them in sad times.

The newcomers are free to return to Romania, which most of them were forced to flee because of persecution. With their experience of a living democracy, their expertise in various fields, their Western outlook and Christian principles, they may help to build a Romania to which the whole world can look with pride and admiration.

We in America take our hats off to the valiant Romanian people who sacrificed many personal comforts and their very lives to overthrow the ruthless communist regime. We shall be following events very carefully there and will forever be ready to help in any way we can. The Romanian Orthodox Episcopate pledges itself to this!

Rev. Fr. Vasile Hategan
Cleveland, Ohio

ROMANIA: AFTER SUFFERING COMES REJOICING

Our ethnic and spiritual ancestry is Romanian. God in His wisdom has planted Orthodoxy in North America, and He has made us, by His grace, branches of that young, growing tree of Life. Nevertheless, the recent events in Romania — the “old country”, touched and united the hearts of all American and Canadian Orthodox of Romanian heritage.

There was shock over the massacre of men, women and children; and fear of another Tiananmen Square suppression; our bells began to toll in sympathy. Then there was a cautious optimism; then happiness and pride, and our bells began to peal in joy. It was unbelievable, yet true.

We had known and spoken of its reality all along, but now the whole world saw the cruelty of the godless regime”. The prophecy of Jeremias, referred to by Saint Matthew on the Sunday after Christmas, had a poignant resonance in the aftermath of Romania’s battle. In his rage, cruelty and thirst for power, Herod had slaughtered the male infants and children in an attempt to suppress Christ and His kingdom of Truth and Liberty. Was that not what Ceaușescu and his henchmen had also done? When Jeremias said, “A voice was heard in Ramah, lamentation, weeping and great mourning, Rachel weeping for her children,” was it not now **ROMANIA** who wept for her children, and could no longer be quieted?

The terror and oppression of decades had shown its most recent, last, but most brutally satanic face in the streets below the crosses of Timișoara’s cathedral; then Bucharest; then everywhere. The cauldron of suppressed liberty and truth and Faith boiled over, spread like wild fire, and exploded in full view of Romania’s people and a stunned world. We, who are accustomed to watching the events of history unfold on television, were suddenly watching the brave, shackled people of our ancestral home in the very act of spontaneously, desperately breaking off their bonds, even at the cost of their lives.

We saw and heard our bishop, priests and faithful descendants, brothers and sisters of those in Romania, marching in the streets of America, and praying in our diocesan churches, becoming part of the historic movement to freedom half-way around the world.

Amid our celebration of Christ’s Birth, we were suddenly moved to also sing the hymn of the Life-giving cross, “O Lord Save Your People”! and even the paschal hymn of joy, “Christ is Risen From the Dead”! because Light was shining from the tomb that Romania had become. And we remembered the words of Archbishop Valerian, of thrice blessed memory, a victim of the tyrant’s arrogance and lies. In 1953 he wrote to us, “No stone exists, no steps, no tomb nor diplomacy is able to hinder divine justice as it flows on its course.

NEW REIGN OF TERROR ON THE DANUBE

“It was the best of times, it was the worst of times.”
(Charles Dickens, **A Tale of Two Cities**)

Just when it seemed Romania’s long national nightmare was over, this benighted country embarked on a new reign of terror.

The end of the Ceaușescu regime came swiftly, decisively, and unexpectedly. Forced to abandon his little communist kingdom, Nicolae Ceaușescu, last of the brutal neo-Stalinist dictators in Eastern Europe, left in his wake a prostrate Romania that he and his depraved family ravaged for twenty-four years.

Not since the February, 1917, bread riots in St. Petersburg toppled the last of the Russian tsars had the world witnessed such a promising, genuinely popular uprising. But Romania’s people had been starved not only in body, but in mind and spirit as well.

Their diminishing production of foodstuffs was shipped to their Soviet neighbors. Marxist-Leninist
(continued on page 8)

No tears exist, which he will not wipe away, no chain of slavery which he is not able to break nor is there any injustice which will be overlooked. The cross on Golgotha was necessary . . . to show us that after the dark comes light, after suffering comes rejoicing.”

From Romania we saw and heard a young woman speak tearfully of the tragic death of a friend who had been shot in his “great heart”. A distraught young man, crying over the death of the best friend he ever had, begged the world to, “Help Romania!” We saw a pitiful, beaten little boy who could not remember his own name, but who called out every night from his hospital bed for his unknown “bunica”. We saw the bodies of babies, the savageness of war, the heartbreaking grief of an ancient nation. But, with thanks to God, we also heard the song “Wake Up, Romanians”, and the shouts of “Libertatea!”, “We have won!”, and “Victory!”. And we saw dancing in the streets and the tricolor flag of Romania waving proudly with the hated communist emblem finally torn from its center.

For Romania’s noble people, and all those who seek liberty and justice, we prayed and will continue to pray with the Psalmist, “The Lord is king forever and forever. Those who follow other gods shall be swept from his land. Lord, you know the hopes of humble people. Surely you will hear their cries and comfort their hearts by helping them. You will be with the orphans and all who are oppressed, so that mere earthly man will terrify them no longer” [Ps. 10].

The future will be difficult, but in America our bells have tolled in sorrow, and pealed forth in hopeful joy!

Fr. Laurence Lazar
Dept. of External Affairs

ideology and Ceaușescu's Stalinist cult of personality — with the dreaded **Securitate**, or secret police, as enforcers — retarded genuine intellectual growth, much less ruthlessly suppressing the free expression of dissent in the public square. And the religious communities, especially the enormous eighteen-million member Romanian Orthodox Church, had been, since the advent of this godless regime in December, 1947, cowed into submission and its hierarchy reduced to court prophets. The national leadership of each church is either despised or disregarded by the vast majority of its own faithful.

Given this unrelenting stranglehold by the communist regime, the revolt against Ceaușescu must be deemed a spontaneous act of desperation. The people of Romania, particularly the two-million-strong Hungarian minority, had reached the nadir of social existence in the modern world. Degraded to a post-Western, pre-modern state of barbarism, the nation had, to be sure, nowhere to go but up. But so politically oppressed were they that they had never enjoyed even the mere five minutes of freedom that Lenin feared would suffice to instigate an anti-communist revolution. The popular revolt on December 22, 1989, was not caused by "rising expectations," as the conventional wisdom would require, because the people of Romania had no political expectations whatsoever!

The unusual timing of Ceaușescu's fall — so close to Christmas — and the seven days of non-violent popular protest that preceded it pointed, at first, to a miracle on the Danube. One religious leader who knows Romania well — Bishop Nathaniel Popp of the Romanian Orthodox Episcopate of America based in Jackson, Michigan — attributed the swift turn of events to "the respect of the people for the image of God in one another." When public officials in Timișoara refused to turn over the bodies of the massacred protesters to family members and church leaders, burning the remains instead like so much rubbish, the people shouted their outrage at this desecration: "Give us our dead!" Even the dead in Romania were not safe from the long reach of the communist regime. Ironically, then, religious reverence for these honored dead had breathed new life into the people of Romania — and, for the first time in a generation, new courage and hope.

But the "miracle" dissipated as quickly as it arrived. The civil war unleashed by Ceaușescu's removal has taken a toll in human lives unusual even in the bellicose Balkans. Perhaps as many as 80,000 Romanians have perished in the past fortnight either at the hands of Ceaușescu's minions or in the street fighting that ensued between Ceaușescu loyalists in the **Securitate** and the army, now on the side of "the people."

The shocking execution of Nicolae Ceaușescu and his wife, Elena, on Christmas day, while Romanian radio broadcast Christmas carols for the first time in forty-two years, signaled a new phase in what may become a new reign of terror in Romania. The sheer in-

PARISH REGISTER STATISTICS

January 1989 - December 1989

Baptisms: 229

Conversions: 30

Marriages: 98

Deaths: 231

congruity of that cold-blooded act on a day that celebrates the victory of light, love, and liberty for mankind reveals perhaps the true inspiration of the so-called "National Salvation Front" that is presently trying to govern Romania.

Two hundred years ago, the French Revolution removed a despised monarch from his self-indulgent exercise of power over a tired, impoverished, withering nation. But what began so gloriously in the name of liberty, fraternity, and equality quickly degenerated into the brutal Reign of Terror in which thousands were sent to the guillotine. The cruel execution of the hapless King Louis XVI and his wife, Marie Antoinette, however decadent or unfit to rule they may have been, proved what may happen when the dispossessed suddenly seize political power, vent their pent-up frustrations, and turn their evil impulses toward their oppressors.

Romania has commenced a new ignoble chapter in its all-too-bloody history. Violent oppression by Turks, venal monarchs, fascists, and communists has now given way to vengeful blood-letting by would-be democrats. If reports are accurate that the dead bodies of **Securitate** resisters have been left on the streets for passers-by to spit upon, then the dead are still not safe in Romania. Once again "respect for the image of God in one another" has, *pace* Bishop Nathaniel, been overwhelmed by an unholy desire to obliterate that image.

Whatever happens next in this turbulent revolution, the people of Romania — Orthodox or otherwise — will have to search deep within their souls for the resources to enable them to restore some semblance of decency to their government and society. The one thing that has sustained them through one repressive regime after another is the fervency of their religion, particularly the power of prayer.

A national attitude of prayerful repentance may yet turn this worst of times in Romania into the best of times.

Fr. Alexander F.C. Webster
Senior Research Associate
Ethics and Public Policy Center
Washington, D.C.
December 28, 1989

HIERARCHAL SCHEDULE

Sunday, December 3. Detroit, MI. St. Nicholas. Divine Liturgy. St. Nicholas Feast Day banquet.

Wednesday, December 6. Feast Day of St. Nicholas. Detroit, MI. St. Nicholas. Divine Liturgy. Funeral service for Rev. Fr. Dumitru Mihaescu.

Tuesday, December 7. Crestwood, NY. St. Vladimir's Theological Seminary. Board of Trustees meeting.

Saturday, December 9. Toledo, OH. Episcopate Council meeting.

Sunday, December 10. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Divine Liturgy. Blessing of the new church entrance. Reception.

Sunday, December 17. Ridgewood, NY. Descent Holy Spirit. Divine Liturgy (Presided).

Monday, December 18. Syosset, NY. O.C.A. Chancery. Meeting of the Lesser Synod.

Sunday, December 24. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

Monday, December 25. Nativity of Our Lord. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. Agape.

Tuesday, December 26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy. Agape.

Thursday, December 28. Southfield, MI. St. George Cathedral. Funeral Service for Rev. Fr. Marin Postelnic.

Sunday, December 31. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy.

Monday, January 1. Circumcision of our Lord. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

IN MEMORY OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP VALERIAN D. TRIFA WHO DIED JANUARY 28, 1987.

WE MISS OUR DECEASED LOVED ONES, SO . . . MAY THEIR MEMORY BE ETERNAL!

John & Mary Popp
Warren, Ohio

Fr. John Toconita

January 8, marks the 6th anniversary of Fr. John's death.

The photos along the walls of the Episcopate Office reflect the smiling face of Fr. John in camp after camp: 1953-1983.

How many youngsters passed under his care; how many now will say a prayer?

Dumnezeu sa-l ierte!

FROM AN EPISCOPATE SUPPORTER

Your Grace,

On this little piece of paper I just want to tell you that the amount of \$20.00 is small but that the only way we are capable of at least doing for our beloved Episcopate.

We are both of us old, over 85 — our finances are below what the times are now.

We came out of the Big Depression without any thousands, without any health insurance nor pensions.

Your Grace, I am not writing this for any sympathy, only your understanding.

We love our Church, our heritage, and our Episcopate. We will always do what we are able and capable.

Dumnezeu să-vă păzească.
God bless you.

CLERGY CHANGES

Appointments

Rev. Fr. Nicolae Marioncu, of St. Elias Parish, Lennard, Manitoba, has been appointed Administrative Dean of Western Canada, effective as of December 6, 1989.

Deaths

Rev. Fr. Dumitru Mihaescu, Priest Emeritus of St. Nicholas parish in Detroit, fell asleep in the Lord on December 2, 1989, in Detroit, Michigan, in retirement.

Rev. Fr. Marin Postelnic, of Hollywood, Florida, fell asleep in the Lord on December 18, 1989, in retirement.

SOLIA

November 28, 1989 —
January 2, 1990

FRIENDS

\$24.00

Julia Nartea North, Chicago, IL

\$22.00

M/M George Puscas, Midland, TX
Vasile Bodonea, Wheaton, IL

\$20.00

Anonymous

\$15.00

Nickolas Dragos, Royal Oak, MI

\$14.00

Rev. Fr. Basil Prisacarou, Center
Moriches, NY

\$12.00

M/M Gene Salcian, Canton, OH
Baroness Alice Hurmuzachi,

Evanston, IL

Iola Rusu, Chicago, IL

Anna Miclau, Chicago, IL

Christina Christia, Oxnard, CA

Victoria Chiacu, Woonsocket, RI

Psa. Isolde Dobrin, Norwich, CT

SUBSCRIPTIONS

M/M Peter Saros, Aurora, IL

Verna Wusaty, Libau, Manitoba

John Puia, Canton, OH

Arel Califar, Indianapolis, IN

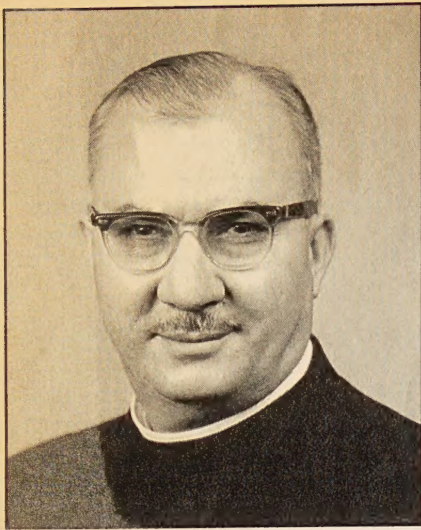
Anna Tirnea, Detroit, MI

Bonaventura Travel Agency,
Chicago, IL

George R. Gavrilă, Southfield, MI

Doina Mussini, Italy

Petre Sultana, Val David, Quebec

† FR. POSTELNIC †

The Rev. Fr. Marin Radu Postelnic, retired, died at his home in Hollywood, Florida, on December 18, 1989, at the age of 93.

He was born in Comuna Rodocan, Jud. Ilfov, Romania, on October 17, 1896 and emigrated to Canada in 1913. Here he studied liturgics with Archimandrite Silvestru Ionescu for five years, and attended St. Chad's Anglican College of Theology in Regina, Sask. He was ordained priest in 1925 by the Russian Bishop Apolinarie of Canada. He served various parishes in Saskatchewan and Ontario, and in 1948, moved to the United States and became an American citizen.

In the U.S., he served at Holy Resurrection Church in Warren, Ohio, from 1948-1964, when he went into semi-retirement due to health reasons. Even then, however, he continued his missionary work and, in 1967, was named as temporary Administrator at St. George Cathedral. He moved to Florida in 1967, and served at Holy Trinity Church, Miramar, Florida, from 1968-1974, when he officially retired.

He married Rachela Gherasim on October 28, 1917, and they were blessed with three sons, of whom only Stephen survives, as well as

IN MEMORIAM

Peter Opris 1899-1989

With the falling asleep in the Lord of Peter Opris on September 22, 1989, at the age of 89, it seems like a great page of the history of our church, St. Mary's Romanian Orthodox Church in St. Paul, Minnesota, is closing. He was among the last of those who saw the church being built up in 1913, and who stayed with the church during her 76 years of existence.

Peter Opris was born in Romania on December 11, 1899, the son of Stefan Opris and Lina Bulgar. He came to this country in 1910 when he was 11 years old. He worked as a meat boner in the meat packing plants in South St. Paul, married, and had one daughter, Delores Opris Cossor Crane. The death of his wife Agnes and grandson Tom Crane grieved him greatly and brought him closer to the church. In 1972, he married the former Dorothy Strong, also widowed, and they had 17 wonderful years of married life together.

Mr. Opris was active in the church's Parish Council since the 1920's, and was honored by the church during our 75th Anniversary festivities in October, 1988, with a

several grandchildren. His beloved wife died in 1984.

A Divine Liturgy for the Dead was held at the Holy Trinity Church, Miramar, Florida, on December 20. His Grace, Bishop Mark of Fort Lauderdale (O.C.A.) served with the parish priest, Rev. Fr. Traian Petrescu, and the retired priest Rev. Fr. Romulus Radu.

Final funeral services for Fr. Postelnic were held at St. George Cathedral, Southfield, Michigan, on December 28, served by His Grace, Bishop Nathaniel, assisted by the following priests: Rev. Fr. Constantin Tofan, Rev. Fr. Laurence Lazar,

Mr. Peter Opris is pictured here with his wife, Dorothy, and Fr. Coriolan Isacu on their wedding day in 1972.

Plaque of Appreciation for his devoted involvement in our parish. His wife remains active in the church as the Parish Council secretary, choir member and Ladies' Auxiliary member.

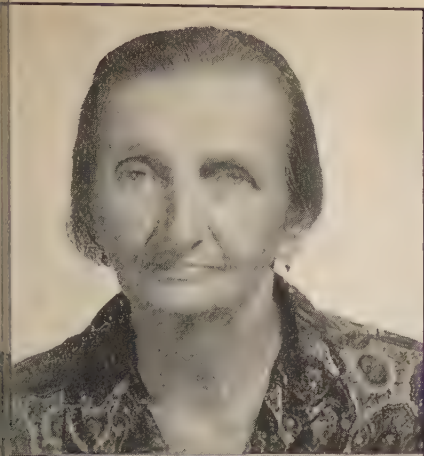
Mr. Opris was a good family man, had wonderful friendships, loved working in his beautiful rose garden, and was an avid fisherman in many of Minnesota's 10,000 lakes. He is greatly mourned by us all. May his memory be eternal!

Rev. Fr. Romey Rosco, Rev. Fr. Gregory Becker, and retired priests Rev. John Ivascu, Rev. Fr. John Surducu, and Rev. Fr. Richard Grabowski. Rev. Fr. Leonte Copacica served at the strana.

Interment was at the St. Mary Cemetery, the Vatra, with services by His Grace and the following priests: Reverend Fathers Tofan, Lazar, Becker, Grabowski, and Roman Braga.

Fr. Postelnic lived a life of piety and dedicated service in his Lord and in the Romanian Orthodox Church. May his memory be eternal. Dumnezeu să-l odihnească.

IN MEMORIAM

Ioana Mihadas Bargiuma

On October 3, 1989, Ioana Mihadas Bargiuma fell asleep in the Lord in Bridgeport, Connecticut. She was born August 6, 1899, in Turia, Macedonia, daughter of Christu and Stamatia Mihadas as one of their ten children.

After graduating from elementary school in Turia, she went to Bitou where she graduated from the local gymnasium. Upon graduation, she functioned for the next two years as teacher in Baiasa, then in Turia. There she met her future husband, Ioan Bargiuma, himself a teacher, whom she married in 1925. Six children were born of their marriage — two boys and four girls.

She functioned as a teacher until 1944 in the Romanian schools of Macedonia until, due to the political changes, the schools were permanently closed between 1944 and 1966. She fulfilled this function, along with her husband, striving to support their family. In 1966, she and her husband immigrated to the United States. They settled in Bridgeport, and she lived here until she passed away.

Both in Macedonia and here, she made a name for herself through her work as a teacher, mother, grandmother and devout parishioner. Through the years, she was an inspiration and a source of love for those who knew her. Her kindness, her deep faith, her patriotism and love for the Romanian heritage, and

IN MEMORY

Mary Bertea

Born in 1910 in Canton, Ohio, Mary Bertea was the daughter of Codra and Ana n. Gusiala Serban. She was preceded in death by her husband, Octavian, in 1962, and is survived by her son, Octavian. A member of St. George Parish in Canton, Mary was also an active member of the Ladies Auxiliary.

In her love for the Episcopate, Mary served on the National Board of ARFORA in a number of positions. She was a positive person, one who was untiring in her service to God and Church.

An unpretentious, modest lady, Mary was a friend to all and was ready to help and embrace in Christian love.

ARFORA thanks God for Mary's service to the Organization and prays that her memory be eternal.

Mary Bertea fell asleep in the Lord on November 1 and was laid to rest on the 4th. Services were held at the St. George Church by Fr. Stanciu and serving clergy.

all the other values that she stood for, will continue to be reflected in the lives of the many whom she touched.

One of her last wishes was to have all of her family together here in the United States, and God blessed her with time to see her dream come true.

IN MEMORY STEVE STAN

Mr. Steve Henry Stan passed away on Wednesday, November 15th, 1989, at the Regina General Hospital, after a brief illness, at the age of 78 years.

He was born at Dysart, Saskatchewan on May 29th, 1911.

He farmed in the Dysart area for many years and sold his farm in 1975, residing thereafter at his home in Dysart.

He was involved in many community affairs during his lifetime.

He served as President of St. George's Romanian Orthodox Church, Dysart for several years as well as the head cantor for the past five years.

He was a delegate to the Vatra and also delegate to the Orthodox Missionary Centre. He was a member of the Orthodox Brotherhood of Canada and attended Brotherhood meetings throughout the Western Deanery.

During the last five years, Steve prepared the prescuri (Holy Bread) for St. George's.

Steve was a loving father and a good friend. We shall not forget the many things and kindnesses that he has done and shown people.

Steve Stan has been called home to God. His work on earth is finished. He has gone to receive his eternal reward. May God rest his soul in peace.

Rev. Fr. D. Nenson

At her departure, we pray for the repose of her soul and entrust her to the mercy of God.

"Cali buna, mama Ioana, tuta vrearea anoastra este cu tine. Dormi in pace."

Dumnezeu s'o Ierte

BOOK REVIEW

Becoming Orthodox: A Journey to the Ancient Christian Faith, by Fr. Peter Gillquist. Wolgemuth & Hyatt, Publishers, Inc., Brentwood, TN 37027. \$9.95

If there was such a thing as an "Orthodox Book of the Year Award," Peter Gillquist's *Becoming Orthodox* would receive my vote. It is a very readable account of the long spiritual pilgrimage of the organizers of the Evangelical Orthodox Church from Campus Crusade-type Protestantism to the reception of over 2,000 souls into the Orthodox Church via Metropolitan Philip's Antiochian Archdiocese.

I had first heard about the Evangelical Orthodox in the 1970's when a contact was made with Fr. Schmemmann at St. Vladimir's Seminary. I remember well the student assembly at which Fr. Alexander told us about a group of Evangelical Protestants that he had just visited on the West Coast. He related that their leaders had had no contact or knowledge of the Orthodox Church, yet through their study of the New Testament, church history and liturgy, they had come to the conclusion that the Church which Christ established is found in our contemporary Orthodox Church. At

that point, however, they still had a long way to go.

Becoming Orthodox not only recounts the history of the movement, but enables the reader to experience the crisis of faith that these men went through every step of the way. It is not only a testament of faith, but a realistic explanation of the Apostolic Faith for those who would like to know more about the teachings of Orthodoxy.

Fr. Gillquist explains how they came to know that "liturgy" is of apostolic origin, as well as the episcopate and presbyterate. He answers common Protestant questions about the role of the Virgin Mary, the sign of the cross, sacred images, incense, calling priests "Father." This is the most interesting and exciting part of the book.

The consequences of our lack of jurisdictional unity in America are manifested when the Evangelical Orthodox leaders began to seek reception into the Church. It is easy for an individual or a family to become a member of a parish; but a bit more complicated for 2,000 persons with their own clergy and married "bishops." Many items needed to be clarified and compromises made, but where to go? After a futile attempt with the Greek Archdiocese

and a rebuff by the Patriarch of Constantinople, Metropolitan Philip (Saliba) under the auspices of the Patriarch of Antioch were the ones with the courage and foresight to welcome the Evangelicals "Home" to the Orthodox Church.

I heartily recommend *Becoming Orthodox*, and suggest that it should be in every church library, and that copies be available in every church for distribution to anyone interested in Orthodoxy. It would also make an ideal Christmas gift for Church School teachers and clergy.

Rev. Fr. Gregory Becker
Warren, OH

To obtain your copy, send \$9.95 + \$2.00 shipping to:
SOLIA-THE HERALD, 146 W. Cortland Ave., Jackson, MI 49201-2208. Quantity and bookstore discounts available.

NEWS ON ROMANIA

The Episcopate Office is asking individuals and parishes to collect news articles and coverage of the events in Romania beginning from December 19 to send to the Vatra.

Please indicate the name of the newspaper, the date and page.

TO PARISH PRIEST . . . (continued from page 5)

in Detroit, or if you choose, directly to the Vatra, on a weekly basis if possible.

That the parish and priest will be part of the unified work of the Episcopate is a foregone conclusion.

We truly and honestly praise the zeal and great efforts so many of you have put into this assistance for the suffering people of Romania and admire the determination with which many of you have gone into the public arena where you made a wonderful witness to our nation of origin.

The Episcopate will offer its services to all, but wants to act as the Church of Christ as a total witness and as the witness of the unity of our Episcopate which has born the greatest burden of attack from the diabolic regime of the communist power from its inception.

Both of the hierarchs of our Church suffered at their hands; our clergy have suffered and their families; our parishes and institutions were under constant attack, and we were dragged through the courts.

But, it is because we resisted as an Episcopate, as a unit as the Body of Christ, that we resisted and have borne whatever witness we were, by God's grace, able to bear.

Now is the time for a forceful effort of unity in love and action, of service to the people of Romania who have heard of the "Vatra," who have known that we have cared and were concerned for them.

Let us make a concentrated effort, hand in hand, to bring our parishes and faithful to show a wonderful response, not for statistics' sake but because that love which was nourished and developed in our parishes, our communities, our Episcopate, must now show itself in this hour of need and brotherly witness of unity and assistance.

May the tears of the bereaved in Romania be wiped by the hand of the Mother of God, and let us show one heart and one mind in dedication and service to God and his holy Church.

†NATHANIEL, Bishop

BOOK REVIEW

Recently we included in our library a new book: Nicholas Dima, 'Journey to Freedom', Selous Foundation Press, Washington, D.C., 399 pages. Nicholas Dima has a Ph.D. in geopolitics, is an Editor of Radio "Voice of America", and is the President of the Parish Council of the Holy Cross Romanian Orthodox Church in Alexandria, Virginia.

The book is divided into 33 chapters and it also includes two Prison Diaries, a chronography and a select index. The Foreword of the book is signed by the former U.S. Ambassador to Romania, David B. Funnell, a very staunch supporter of the Romanian people's fight for liberty.

The new book is now part of a number of books published in the U.S. and Western Europe by people who experienced "first hand" the horrors of communist Romania's termination universe. The newly published book was written in English and therefore is accessible to a larger number of readers, giving it the potential for a greater impact.

The book's message is developed on two parallel levels that are treated simultaneously, but each of them deserves its own distinct identity. The first one is a very detailed description of the evolution of the political prisons of communist Romania as well as of the development of the pattern of persecution led by the Romanian Bolsheviks. The author describes in a very exact manner the methods (the physical and mental tortures) used by the communist thugs to break their innocent victims. The author also contributes some new details about the most horrible prison of all communism, the prison of Pitesti.

Nicholas Dima extends his description and gives a very accurate image of the methods used by the Romanian communists that were perfected by the regime of the deposed Nicolae Ceausescu, methods that intended and resulted in trans-

Christine Majeran

GRADUATION

Christine Majeran, youngest daughter of Mike and Fay Majeran, Regina, Sask., members of St. Nicholas Church in Regina, received her Bachelor of Science degree (cum laude) from the University of Saskatchewan, Saskatoon, in the Fall Convocation. She received congratulations from the Dept. of Physiology and an undergraduate scholarship from the University.

Christine is presently studying at the Canadian Memorial Chiropractic College in Toronto, Ont., where her brother Michael is also a student.

MARTHA GAVRILA — A.R.F.O.R.A. SCHOLARSHIP FOR WOMEN — 1990

The Martha Gavrila — A.R.F.O.R.A. Scholarship for the sixth consecutive year is offered to women pursuing a post-graduate degree. This is a joint program with funds from the Martha Gavrila Memorial Trust Fund, administered by the Episcopate and matching funds from A.R.F.O.R.A.

The scholarship award will be in the amount of ONE THOUSAND DOLLARS (\$1,000.00). Only one scholarship will be given and is not renewable.

Applications for the scholarship may be obtained by writing to the **MARTHA GAVRILA — A.R.F.O.R.A. SCHOLARSHIP COMMITTEE, c/o THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA, 2522 GREY TOWER RD., JACKSON, MICHIGAN 49201-9120.**

All applications must be received by **MARCH 30th, 1990.**

forming Romania into a huge prison.

But the author also emphasizes the mysterious powers of man to resist under the most cruel circumstances, and his capacity to recapture his human dignity.

The second level of the book is a rather personal story of the author's experience in the communist prisons, in "freedom" in communist Romania, his escape from Romania and his new life in the United States. However, this is not merely a "matter of fact" story but an "initiation" journey. It is the story of a man's journey toward freedom. A journey

that is always difficult, with many obstacles, with ups and downs; but at its end a new man emerged: a stronger, wiser, more tolerant one. A man who is more aware of his own strengths and limitations, more aware of the qualities and defects of his fellow man and more gentle toward his fellow man, a man aware of his relation with God, in one word: a free man.

The book can be ordered from: Selous Foundation Press, c/o American Comnet, Inc., 1899 L St., N.W., 5th Floor, Washington, D.C., 20036; price \$22.95 plus \$2.50 shipping and handling.

Alexandru Nemoianu

AVRAM IANCU — SUMMER CAMP KITCHEN PROJECT

Donations Received

October 22, 1989 — December 31, 1989

We gratefully acknowledge the following people, parishes, and auxiliaries who have donated generously to this worthy project to benefit our children.

\$1,000.00

Holy Trinity Romanian Orthodox Church, Youngstown, OH

Credinta Auxiliary of St. Mary, Chicago, IL

Helen Zicka IMO mother, Elena Urdea, Lyndhurst, OH

\$835.00

St. Mary's Ladies Auxiliary, Calgary, Alberta

\$500.00

AKROY, Presentation of Our Lord, Akron, OH

Sts. Peter and Paul AROY, Dearborn Hts., MI

Canton, AROY, St. George, Canton, OH

St. Mary's Society, Cleveland, OH

\$300.00

Descent of the Holy Ghost Church, Merrillville, IN

Sts. Constantin & Elena Ladies Auxiliary, Merrillville, IN

St. Elie Romanian Orthodox Church, Ellwood City, PA

\$257.00

St. George Ladies Auxiliary, Winnipeg, Manitoba

\$100.00

Ann P. Mayberry, Encino, CA

Trajan & Frances Ocneanu, Carmel, CA

John & Kathleen Stanitz, IMO Tusa Livia Miclau

Daia, IMO in honor of all other ladies who donated their precious time & culinary talents, Wheaton, IL

Buna Vestire Ladies Auxiliary, St. Elias, Ellwood City, PA

Sts. Michael & Gabriel Ladies Auxiliary, Fort Wayne, IN

\$83.00

Descent of the Holy Spirit/Sts. Peter & Paul, Assiniboia/Flintoft, Saskatchewan

\$50.00

Florence Csora, IMO husband, Charles Csora, Akron, OH

Rev. Fr. & Mrs. Catalin Mitescu, Claremont, CA

John L. Churilla, E. Detroit, MI

Florence Churilla, E. Detroit, MI

Rev. Fr. & Mrs. John Limbeson, Yorba Linda, CA

\$40.00

Alexander Achim, Forestville, CT

\$25.00

John & Anne Mercea, Grosse Pte. Woods, MI

Emil & Margareta Brad, Palatine, IL

Constantin & Victoria Stanitz, Elmwood Park, IL

Iosif & Doina Moldovan, Uniontown, OH

Dr. & Mrs. Winfield Massie, Waverly, VA

\$20.00

Mary Poparad, Chicago, IL

\$15.00

Sigmund & Martha Stanis, Melrose Park, IL

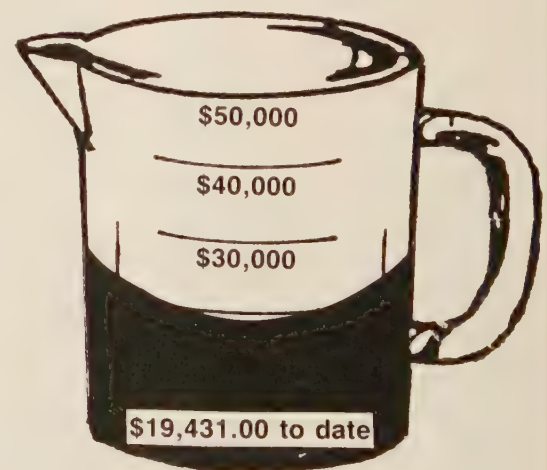
Jennie Croetoru, Rocky River, OH

New walk-in cooler in Avram Iancu kitchen.

A.R.F.O.R.A. VATRA SUMMER KITCHEN FUND DRIVE

Have **YOU** helped us measure up?

Send your
contribution to:

A.R.F.O.R.A.

c/o Mrs. Eugenia Poroch

21101 Winkler Dr.

St. Clair Shores, MI 48081

PARISH REGISTER

Baptisms

Alpopii, George Michael, son of Ion & Maria Alpopii, Toronto, Ont. St. George, Toronto, Ont. Godparent: Raluca Maruntselu.

Berhe, Selam, daughter of Tesfaghiorgis Berhe & Rachel Berekat, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparent: Hadas Woldu.

Bibolar, Diana, daughter of Liviu & Victoria Bibolar, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Nicolae & Mariana Salajan.

Bradjki, Stefanie Ann, daughter of Steven & Katherine Bradjki, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: John & Elizabeth Kisbac.

Candella, Anna Jordan, daughter of Anthony J. & Tamara Candella, Warren, OH. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparents: Timothy & Christina Gania.

Ghindia, Elizabeth DeAnn, daughter of Dan E.N. & Debra Ghindia, Solon, OH. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparents: Dennis J. Ghindia & Debra K. Naylor.

Cironi, Jena Marie, daughter of Dale A. & Elaine M.S. Cironi, Warren, OH. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparents: Joseph & Linda Ross.

Cismas, John, son of Paul D. & Adina Cismas, Los Angeles, CA. St. Mary, Tustin, CA. Godparents: Horia & Magda Grecu.

George, Nicole Marie, daughter of Nick & Anita George, Fort Saskatchewan, Alta. St. Nicholas, Regina, Sask. Godparents: Helen & Wesley George.

Hoffman, Justin Frank, son of Frank & Victoria Hoffman, North Lima, OH. Holy Trinity, Youngstown, OH. Godparent: Emil P. Timariu.

Jonescu, Paden Daniel, son of Wendy & Nickolas Jonescu, Rocanville, Sask. St. Nicholas, Regina, Sask. Godparent: Celeste Jonke.

Knezevic, Michael, son of Milenko & Sofija L. Knezevic, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparent: Dimitrie Balan.

Mocanu, Mario Cristian, son of Constantin Mocanu & Monica Mardiras, London, Ont. Holy Cross Mission, London, Ont. Godparent: Maria Simeon.

Niswonger, Julia Margaret, daughter of David N. & Victoria E. Niswonger, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: L. Thomas Babu & Illeanu Babu.

Pipenur, George John, son of Arthur G. & Janet L. Pipenur, Warren, OH. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparent: Dennis Opritza.

Popa, Isabelle Bianca, daughter of Eugene & Bianca Popa, Fullerton, CA. St. Mary, Tustin, CA. Godparent: Genoveva Buzoiu.

Rich, Tillie, daughter of Jay & Lori Rich, Schererville, IN. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: John & Sonia Ristich.

Toderian, Sarah Noel, daughter of Perry & Beverly Toderian, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparent: Patrick Toderian.

Vaucher, Mary (Molly) Louise, daughter of Alexander & Julie Vaucher, Chino Hills, CA. St. Anne Mission, Pomona, CA. Godparent: Phoebe Vaucher.

Received into the Church

Crossman, Gordon Thomas, Regina, Sask. St. Nicholas, Regina, Sask. Rev. Fr. Constantin Turcoane. February, 1987.

Marriages

Costache, Daniel and Ileana Purcaroiu, Anaheim, CA. St. Mary, Tustin, CA. Godparents: Alexandru & Silvia Scintee.

Cretu, Silviu-Cristodor and Leana Marin, Forestville, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Marian & Cornelia Toma.

Deceased

Barbu, Adam, 86. Descent Holy Ghost, Warren, MI.

Berteau, Mary, 79. St. George, Canton, OH.

Cojocar, John Jr., 56. St. George, Canton, OH.

Dillon, Thomas, 90. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Dobrin, Anna, 91. Presentation of Our Lord, Akron, OH.

Holopina, Grigorie Gregor, 75. St. John, Shell Valley, Man.

Lupsa, Anna H., 79. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Matune, Victoria, 72. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Opris, Peter, 89. St. Mary, St. Paul, MN.

Schiopota, Victoria, 87. St. George, Canton, OH.

Stan, Steve H., 78. St. George, Dysart, Sask.

Tomy, Joseph Jr., 63. St. Mary, St. Paul, MN.

Ureche, Florence, 81. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Julian Lapadat, Laguna Nigel, CA.	\$ 1,000.00
St. Mary's Society, Cleveland, OH	200.00
Michael Durato, St. Louis, MO	100.00
Dr. & Mrs. Stefan Issarescu, Providence, RI.	100.00
Ann P. Mayberry, Encino, CA.	100.00
M/M Dumitru Radu, Woodside, NY ...	100.00
John J. Sibisan, Cleveland, OH	100.00
M/M John Stanitz, Wheaton, IL	100.00
M/M Constantin Ardeleanu, Schererville, RI.	50.00
O. Berteau, Warren, OH	50.00
M/M Clayton Ungrin, Winnipeg, MAN OH	50.00
M/M Nicholas Tekushan, Cleveland, OH	35.00
Olivia Botha, Englewood, CO	25.00
Juliana Campean, Grosse Pte. Park, MI	25.00
Gedeon Cook, Romeo, MI	25.00

(continued on page 16)

Very Rev. Martinian Ivanovici, Ft. Qu'Appelle, SASK	25.00 CF
Mary Motiu, Chicago, IL	25.00
M/M George Ross, Schererville, IN	25.00
Dr. & Mrs. Anghel Rugina, Jamaica Plain, MA	25.00
M/M George J. Dragila, Battle Creek, MI	20.00
M/M Peter Grosorean, Dearborn, MI ..	20.00
Victor Leahul, Redford, MI	20.00
Philip Shank, Masury, OH	20.00
Psa. Eleanora Lazar, Akron, OH	15.00
George Fogoros, South Euclid, OH	10.00

GENERAL DONATIONS

M/M Ion Petrea, New Haven, CT	\$ 500.00
Grigore Tabac, Detroit, MI	200.00
John J. Bozen, Middleburg Hts., OH ..	100.00
Dr. A. Copacius, Honolulu, HI	100.00
M/M Myra Toconita, St. Paul, MN ...	100.00
Rev. Fr. & Psa. John Limbeson, Yorba Linda, CA	50.00
James M. Crowley, Jackson, MI	50.00
Very Rev. Martinian Ivanovici, Ft. Qu'Appelle, SASK (1989 Congress Donation)	50.00 CF
M/M Gordon Gherasim, Regina, SASK	25.00 CF
Julia Nartea-North, Chicago, IL	15.00
Pauline Voishan, Avalon, CA	10.00

MEMORIAMS

Barbara & Anna Brosh, Porterville, CA (In Memory of George J. Brosh)	\$ 100.00
M/M Constantin Ardeleanu, Schererville, IN. (In Memory of Archbishop Valerian)	25.00
Anita Podusudek, Skokie, IL (In Mem- ory of Deceased Family Members)	25.00
Julia Nartea-North, Chicago, IL (In Memory of Parents)	15.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Holy Cross Ladies Auxiliary, Hermitage, PA	\$ 500.00
St. John Ladies Auxiliary, Woonsocket, RI	200.00
Sts. Constantin & Elena Auxiliary, Merrillville, IN	100.00
Carmen Sylva Ladies Auxiliary, Youngstown, OH	100.00

EPISCOPATE SUNDAY

Descent of The Holy Spirit, Merrillville, IN	\$ 500.00
Holy Cross, Hermitage, PA	400.00
St. Mary, McLean, VA	200.00

BISHOP'S (TRAVEL) VISITATION

St. Mary, McLean, VA	\$ 100.00
St. Nicholas, Detroit, MI	75.00

EPISCOPATE DEBT FUND

Atty. Robert J. Nicola, Bridgeport, CT. \$	500.00
--	--------

MISSION FUND

Anonymous	\$ 50.00
-----------------	----------

EPISCOPATE (PARISH) DUES

Descent of The Holy Spirit, Elkins Park, PA	\$ 2,080.00
St. Thomas, St. Louis, MO	1,860.00
Holy Trinity, Vancouver, BC	625.00
St. Mary, Portland, OR	460.00

EPISCOPATE'S NATIONAL FUND:

HELP FOR ROMANIA

Dept. 771233

Detroit, MI 48277-1233

LENTEN PROGRAMS

OHIO-WESTERN PENNSYLVANIA

Sunday Vesper Service at 4:30 P.M. followed by
lenten supper.

March 18: Holy Cross, Hermitage, PA

March 25: St. George, Canton, OH

Deanery-Wide ARFORA Retreat

March 31, Saturday: St. Mary, Cleveland.

DETROIT: ST. GEORGE CATHEDRAL

Friday evening Presanctified Liturgies at 6:30 P.M.
followed by lenten supper and guest speaker at 8:00
P.M.

March 2: Rev. Fr. John Cervo
St. George Antiochian
Detroit

March 9: Preoteasa Stephanie Yova
St. George Antiochian
Terre Haute, IN

March 16: Rev. Dr. Bruce Rigdon
Presbyterian Church
Grosse Pointe

March 23: Rev. Fr. John Artemas
St. George Greek
Bloomfield Hills

March 30: Rev. Dr. George Shalhoub
St. Mary Antiochian
Livonia

April 6: Rev. Fr. Gordon Walker
Holy Trinity EOC/Antiochian
Franklin, Tennessee

REVOLUȚIE SPIRITUALĂ

Prea Sfințitul Nathaniel mi-a prouncit să pun pe hâr- în forma unui articol, importanța momentului ric și transformările prin care trece neamul românescăzi. Prea Sfinția Sa nu s-a gândit la informații, care răpt abundă în presa mondială, ci la profilul spiritual acestei revoluții.

I. Eu cred că evenimentul depășește limitele “ționalului” și este unic în istoria lumii, pentru că e o revoluție în care morții au învins. Cea mai zavă tiranie din istorie a fost răsturnată prin stența pasivă, fără arme, cu mâinile încrucișate, prin terminarea unei națiuni de a muri sacrificându-se, pentru apărarea granițelor, nu pentru independența ională, ci pentru salvarea valorilor spirituale.

in comunismul de tip ceaușist se cultiva metodic min- na, îndoială, neîncrederea, frica, adică se urmărea rugerea personalității morale a individului. Mii de denți și muncitori, mame și copii din România au rit pentru niște valori universale; deaceia și națiunile nântului s-au alăturat lor cu admirație și simpatie. e un adevărat război sfânt în care diavolul a fost nt. I s-a smuls masca să i se vadă coarnele. După rile săvârșite de comuniști la Timișoara, Sibiu și ăurești, ce om cu bun simț, în lumea aceasta, mai curajul să spună că este comunist? S-a văzut clar, elita comunistă, Securitatea educată după principi- partidului, a fost instruită să spintece femeii rcinat, să împuște copii în masă, să otrăvească le orașelor mari, să coboare noaptea de pe perisuri în apartamente și să mutilizeze pe cei ce m, a căror capete s-au găsit prin pivnițe iar mem- le pe la etaj. Nu e nimic nou; aceleași metode s-au ebuințat la Winitza și la Katyn, deoarece doctrina etă a partidelor comuniste este guvernarea prin ază și teroare. Este o rușine pentru democrațiile apu- e că mai consideră comunismul un partid politic, oc să fie numit” inimicus generis humani.”

Ceaușescu a plătit armată de mercenari care să tragă propriul lui popor, a omorât pe ministrul de război propria sa mână, pentru că a refuzat să împuște pe monstranți, a ordonat să i se sape kilometri de tunele nuncăre unde să se ascundă de furia poporului, a cutat pe toți inginerii și muncitorii care au făcut te tunele, pentru ca ascunzișurile să rămână secrete, donat Securității să împuște pe săpătorii gropilor une și pe șoferii camioanelor de gunoi, care au cărat ții de pe stradă, în timpul demonstrațiilor de pro- în Timișoara . . . etc. Iată adevărata față a umanis- lui marxist-leninist, atât de mult trâmbițat în versitățile din lumea liberă. A fost o lecție pe care nănia a plătit-o scump și sper să fie de folos întregii i.

Trei sunt factorii care au contribuit la victoria orului român în această revoluție:

Factorul Material: Armata și Poliția, care s-au urat poporului să-i apere de măcelul în masă,

plănuir de Ceaușescu și de Securitate, formată în parte din mercenari plătiți din țările arabe. Niciodată nu s-a văzut în istoria noastră o mai strânsă unitate; armata, poliția, mame și copii, elevi, studenți și muncitori — națiunea întreagă s-a sculat împotriva tiranului și a Securității bestializate în școli speciale de teroare ale partidului comunist. Glorie armatei române, care de data aceasta a luptat pe frontul intern pentru salvarea esenței neamului, adică a credinței în Dumnezeu și a libertății de conștiință!

b) Factorul Intelectual: Universitățile, profesorii, scriitorii, artiștii și poeții, care în ciuda directivelor de partid, au educat tineretul român în respectul valorilor și au format opinia publică, în vederea schimbărilor ce aveau să vină. România are o clasă intelectuală care în tot acest timp a suferit enorm. Toată drama intelectuală se vede în poezia existențialist — filosofică, de o înaltă frecvență spirituală, îmbrăcată în termeni ortodocși; în metafora dusă la extrem, care de multe ori exprimă tragedia desumanizării, în așa fel ca min- tea obtuză a celor dela partid să nu poată pricepe. Prin creația lor, ei s-au opus acțiunii de distrugere a sufletului românesc. Însă n-a fost ușor. Acest ermetism spiritual va rămâne expresia intelectuală a acestei generații.

c) Factorul Religios: Biserica. Noi am fugit, ne-am pus la adăpost vieților, dar ei au rămas și au suferit. Noi nu avem dreptul să criticăm pe Ierarhii români pen- tru compromisul inteligent în care au sacrificat anu- mite forme externe, pentru a salva esența. Când Ma- homet a cucerit Constantinopolul, Patriarhul Ghenadie a semnat o constituție de compromis, prin care se in- terzicea sunarea clopotelor, procesiunile religioase pe stradă, pelerinajul cu Sf. Moaște . . . etc. Frumusețea cultului bizantin a fost redus la minimum. Lumea credea că patriarhul s-a turcit. În enciclica sa către călugării fanatici, Sf. Ghenadie zicea: “Va veni vremea când Biserica va renunța la toate formele exterioare, pentru salvarea esențialului, care este Sf. Euharistie.” Oamenii l-au criticat pe patriarh, însă Biserica l-a pus în rândul sfinților.

Nimeni nu-și poate închipui contorsiunile diploma- tice ale Sinodului Român pentru a menține bisericile deschise, în care poporul să se roage, să-și spovedească păcatele, să-și spună durerile, să se unească cu Hristos în Taina Euharistiei, să fie botezați și cununați. În biserică oamenii se simțeau liberi. Rugăciunea ne-a adus izbăvirea. Pastorul Billy Graham s-a exprimat că în nici o țară din lume nu a găsit credință ca în Româ- nia — ori asta se datorează, în parte clerului și ierarhiei bisericești, abilității lor politice, într-o țară comunistă, în care Biserica era când tolerată, când persecutată. Totuși, ei au fost în stare să mențină 9 seminare, 2 Facultăți de Teologie, 6 tipografii bisericești, în care se tipăresc 10 reviste creștine și se tipăresc Sf. Părinți, până acum peste 100 de volume . . .

3. Atitudinea Exilului. Noi, însă, ce am făcut pen- tru eliberarea lor? Nimic. Toți am fugit în alte țări, ne-am pus la adăpost. Ei au rămas acolo, chinuți și
(cont. la pag. 18)

STRIGĂT DE BUCURIE ȘI LACRĂMI

Să fie adevărat, că au trecut anii întunecimii din România? Atât de mult a fost așteptată această clipă, de 23 de milioane de Români din țară și peste un milion, împrăștiați pe meridianele lumii, încât ei, de acasă și noi cei desrădăcinați, încă nu putem realiza, că într-adevar cel mai odios dictator și regim, a fost răpus prin lupta întregului popor, care s-a ridicat cu mic cu mare, să înfrunte această fiară apocaliptică. "BRAVO POPOR ROMÂN." Prin lupta voastră împotriva ultimului bastion comunist din Europa, ați arătat lumii întregi și în special diplomaților occidentale, că nu sunteți un popor de lași, cum v-au acreditat cei de la trai bun, ci un POPOR DE BRAVI, care ați plătit cu sângele vostru comunismul din întreaga Europă de Răsărit.

Televiziunea Română a îngrozit lumea întreagă, de ce a fost în stare dictatorul din Scornicești, cu cei ce i-au cântat în strune, să facă din poporul român. Un popor întreg, adus în stare de iobăgie, la cheremul familiei Ceușescu. Un popor, care a avut în spatele lui un regim de represiune în toate domeniile: Artă, Religie, Știință, Tehnologie, Agricultură etc. Cel mai mic gest de libertate era aspru pedepsit iar Securitatea suga ca lipitorile sângele poporului.

Mi-au rămas întipărite în minte ultimile cuvinte ale dictatorului, în fața mulțimilor din piață: "Forțe reacționare, caută să distrugă cuceririle socialismului și epoca de aur spre comunism". Și nu a mințit întru totul. Că Ceaușescu a fost epocă de aur pentru familia lui, ne-a arătat televiziunea din România Liberă: casa lui și celelalte palate, încât toată lumea a rămas stupefiată de cât cinicism a dat dovadă acest netrebnic. Întreaga țară, înfometată, oprimată, iar el și ea cu toți ai lor, trăiau într-un lux exorbitant ajungând până acolo să-și însușească opere de artă de la muzeele din țară. Numai un lucru a uitat dictatorul, că poezia lui Gheorghe Coșbuc este autentică peste veacuri:

"SĂ NU DEA DUMNEZEU CEL SFÂNT
SĂ VREM NOI SÂNGE, NU PĂMÂNT"

În momentul când se pronunță sentința de moarte a dictatorilor, m-a surprins mimica lui Ceaușescu, a ridicat mâinile în sus a neputință și ochii spre cer, în sinea mea am zis: pentru tine nu e nimic acolo sus, pentru că tu te-ai suprapus lui Dumnezeu, ai vrut să-L scoți din sufletul oamenilor, de ce-L cauți acum?

România e în mâinile poporului și caută căile de revenire la normal. Va fi un drum greu și anevoios, pentru că e greu să refaci ce s-a distrus în 45 de ani. Iar cel mai greu de clădit e mentalitatea, e revenirea la încrederea dintre oameni, la modelarea SPIRITUALĂ a copiilor și tineretului. Cu alte cuvinte la revenirea dinainte de racila comunistă, care a stricat "SUFLETUL", valoarea esențială a unui popor.

Noi cei ce am trăit zeci de ani sub această teroare și dominație, cunoaștem cât de adânc s-a stricat sufletul națiunii, însă știm valențele poporului Român și cu ajutorul lui Dumnezeu se va ridica din această tragedie. Iși vor plânge MARTIRII și EROII căzuți pentru libertatea României dar vor putea privi spre un viitor luminos și plin de împliniri. Mă podideau lacrămile privind la T.V. oamenii din România plângând și răzând în același timp, strigând în gura mare: "SUNTEM LIBERI". Era dorul cel mai mare, pentru care s-au jertfit zeci de mii de oameni. "SUNTEM LIBERI," parcă era o noapte de Paști, când întreaga omenire striga: "HRISTOS A INVIAT" suntem liberi din cătușele iadului, iar România a scăpat de scaraoschi din Scornicești și striga: "SUNTEM LIBERI."

Ne-am rugat cu toții înaintea lui Dumnezeu, să mântuiască poporul Român din robia comunistă. Acum să-I aducem mulțumire pentru acest dar de Crăciun dat Neamului Românesc.

Îți mulțumim Doamne Dumnezeule, că Tu cu puterea Ta Dumnezeiască, ai dăruit forțe și putere aproape de necrezut poporului Român, ca să învingă ceea ce era aproape incredibil că se va putea face, ca a se descătușa de forțele iadului ce l-a stăpânit așa mult timp. Acum poporul Român se va înălța din nou în credința noastră strămoșească și creștină. Prăznuirea Nașterii Tale din anul 1989, a fost umbrită de doliu din țară, dar de acum încolo copiii și tineretul României, vor învăța despre Pruncul Iisus și nu despre racila comunistă. Mângâie Doamne pe cei în doliu, ca să-și pierdă tineri, copii, soți sau soții în lupta pentru libertatea României și ajută Poporul Român să se regăsească în aceste clipe grele, ca să-și poată face viitorul după care a lacrimat, a strigat, l-a așteptat atâta ani de zile și s-a jertfit pentru el.

DOAMNE FII BINECUVÂNTAT.

Păr. Simion Pav

O REVOLUȚIE SPIRITUALĂ

(cont. dela pag. 17)

flămânzi, unii au murit în închisori, pe canale; iar când a venit plinirea vremii," și-au sacrificat viața zecile de mii, scuturând jugul tiraniei. Nu suntem vrednici să le sărutăm picioarele. Noi, în exil, ne-am organizat, organizând partide politice, căutând să le dăm lecții de democrație. Ei nu au nevoie de formulele noastre. Ei au suferit, ei au murit, al lor este dreptul a decide, dacă le trebuie rege sau republică.

Datoria noastră este să vizităm țara în care ne-am născut, ca pe pământul sfânt al Canaanului. Îngenunchiem pe mormintele noilor eroi și martiri pruncilor pe care Irodul neamului românesc sacrificat și să plângem; și să fim mândri că ei au fost în stare să moară, pentru înlăturarea forțelor întunericului.

Arhim. Roman Bra

PURTĂTORII DE CHINURI AI NEAMULUI NOSTRU

La început de an nou, în preajma Botezului Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, se cuvine răznuiră în lacrimi cuvântătoare de bucurie, botezul sângelui al neamului nostru românesc. Primele biserici creștinătății s-au ridicat pe mormintele martirilor și mărturisitorilor. Osemintele lor sfințite de harul lui Dumnezeu nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sf. Duh, au fost temelia înviorătoare a bisericilor și altarelor creștine. Moartea a fost cântec de biruință. Și cu cât, neamurile și țările din vechime, aveau mai mulți martiri și martiristi, cu atât se socoteau mai mângâiați de harul Sfântului Duh.

Viața și menirea oricărui neam s-a măsurat prin tăria numărului martirilor. Rădăcinile neamurilor nu sunt în pământ ci în ceruri, hrănite deopotrivă de sângele vărsat pentru credința în Hristos și de cântările lor de biruință. Viața, menirea și conștiința neamului nostru românesc a fost întotdeauna legată de credința în Dumnezeu. Cei care au murit, mor sau vor muri pentru neam, au murit, mor și vor muri pentru credința

în istoria neamului nostru s-a ridicat și se ridică și azi, pe mormintele martirilor ei. Să ne sugrumăm, să facem suspinele și hohotul plânsetului, pentru a auzi din ceruri și învâluindu-ne, cântarea lor de biruință. Mai ales a celor atât de tineri și a copiilor. Tinerilor care n-au cunoscut copilărie și a copiilor, care prin sacrificiul lor s-au înălțat la vârsta bărbăției. Neamul nostru și-a adus spre jertfă mieii săi nevinovați. Dumnezeu le-a cules sufletele de sub tancuri, din tăișul tunetelor și din găurile gloanțelor. Și sângele lor curat a scurs prin crăpăturile pământului, pentru a se uni cu sângele altor generații ale strămoșilor noștri, pe care Dumnezeu, generațiile celor vii, îl vor sorbi în grâu din care își vor face pâine pentru viața veșnică și în boabe de struguri din care își vor face vinul pentru împărtășirea cu Dumnezeu.

Niciodată nu s-a auzit mai clar imensul strigăt al neamului nostru: "Gata este inima mea, Dumnezeule" în răzrătirea săracilor, copiilor și ostașilor din ultimele săptămâni. Zile de-arândul ostașii satanei au tras de copiiii lui Dumnezeu, dar nu i-au clintit. Zile de-arândul au voit să surpe zidul făcut din mâini goale de deputincioase, dar trupurile supte de nevoițe și de frig, n-au trădat mințile și inimile lor arzânde. Dumnezeu le-a dat tăria de a nu se mai feri de moarte și tot El va șterge cu aripi de înger lacrimile atâtor copii rămași fără de copii.

Neamul nostru românesc a postit peste patruzeci de zile în pustiul istoriei sale. Mulți au căzut sub ispitele diavolului și s-au închinat vițelului roșu. În acest timp un nou Moise nu le-a făcut un legământ cu Dumnezeu și nu le-a dat porunci spre pocăință. Dar cu cât Dumnezeu putera asupra lor, cu atât neamul nostru s-a arit în neputințe și umilință. Cu meșteșug diavolesc au născocit nenumărate mijloace de a împrăștia

neîncrederea omului față de semenii și rubedeniile lui, ținându-i în foamete, frig și ură, ațâțând pe copii împotriva părinților și pe cei pașnici împotriva vecinilor. Nimeni nu mai recunoștea pe nimeni. Numai cei care aveau semnul Antichristului pe epoleți și în orbitele ochilor golite de orice simțământ omenesc, numai accia se puteau aduna împreună să se bucure de bunurile pământești pe care le furau săracilor, văduvelor și copiilor.

Se părea că tot ce avea neamul mai bun, zăcea în închisori sau era deja îngropat și uitat; se părea că tot ce avea neamul mai de seamă luase drumul pribegiei sau își aștepta la rând ziua execuției în lagărele de exterminare. Se părea că neamurile din afară uitaseră de neamul nostru, pentru că însăși noi uitaserăm de el. Se părea că preoții din țară numai sunt preoți, țărani nu mai sunt țărani, ostașii nu mai sunt ostași, se părea că poezii și scriitorii un mai știau decât să îmbrace în stihuri pestrițe chipul buzat al marelui antichrist iar tinerii, se părea, că se pierduseră în vălmășagul plăcerilor fără niciun gând pentru ziua de apoi. Se părea că neamul își aștepta cu resemnare moartea în rușine.

Azi aflăm că tineri care țineau în frâu studențimea în numele Partidului odios, organizau ei însăși pe ascuns grupuri de rezistență împotriva antichristilor. Astăzi aflăm că nu lașitatea ci îndelunga răbdare a neamului și-a căutat și a aflat dreptatea. Astăzi ne este rușine că suntem aici și nu acolo, în mijlocul lor. Astăzi ne este rușine că nu scriem letopisețul neamului nostru împreună cu ei. Și cu mustrare ne cercetează conștiința că nu ei, cei din țară, își așteptau cu resemnare și lașitate moartea în rușine, ci noi, cei fugiți, cu toate bătăile în piept că suntem români, eram cei ce așteptam cu resemnare și lașitate moartea în rușine.

Dă Doamne, ca jertfa atâtor români să nu rămână fără de roadă. Uită-Te la ei Doamne și dă-le putere și înțelepciune. Adaogă Doamne din noianul bunătăților Tale, la nevinovăția lor de porumbei, vicleșugul vulpilor, căci toți sunt tineri și fără de apărare împotriva lupilor. Desparte degrab Doamne grâul cel bun de neghina cea roșie. Descoperă Doamne pe cei care au îmbrăcat blana mieilor și care din inimile lor, până mai ieri în slujirea antichristului, astăzi vorbesc de libertatea neamului și de viitorul lui, în numele celor care s-au jertfit într-adevăr pentru Tine. Numai Tu Doamne îi știi pe cei care îndrumă astăzi neamul și care s-au așezat pe scaunele țării numai pentru că au experiență și dibăcia conducerii. Dar ce urmăresc cu adevărat în sufletele lor, numai Tu cunoști Doamne. Apără Doamne pe cei nevinovați și nepricepuți astăzi, dă-Le Doamne darul priceperii ca să ia degrab locul ce li se cuvine la cârmuirea neamului nostru obidit și umilit și strivit de lipsuri, nevoi și scârbe. Că a Ta Doamne, este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și purarea și în veci vecilor, Amin.

Dinu Cruga

SF. GRIGORIE DE NAZIANZ SAU TEOLOGUL (329-389)

Se împlinesc anul acesta 1600 de la moartea unuia dintre cei mai de seamă sfinți ai Bisericii creștine, Sfântul Grigorie de Nazianz, care alături de Sf. Vasile cel Mare și Sf. Ioan Gură de Aur — alcătuiesc treimea de arhieriei cea mai importantă a epocii de aur a creștinismului.

S-a născut la Arianz la 329 dintr-o familie aristocrată, ca fiu al episcopului Grigorie și al Nonei, o creștină pioasă și energică. A avut un frate, Cezar-medic-și o soră, Gorgonia. Atunci episcopii erau căsătoriți.

Face studii serioase în Cezareea Capadociei-unde cunoaște pe marele Vasile, apoi în Cezareea Palestinei, în Alexandria și în Atena, unde rămâne ani și unde are ca profesori pe celebrii Himeriu și Proheresiu. Leagă una dintre cele mai frumoase prietenii ale antichității creștine cu Sf. Vasile, necunoscând decât două căi-cea a școlii și cea a Bisericii-studiind retorică, filozofia și științele profane.

Revenit în patrie, primește botezul și este chemat de Vasile la mănăstirea sa din Pont, unde vor alcătui prima Filocalie. Fire retrasă, sensibilă, contemplativă, Grigorie dorește să devină monah, dar tatăl său și credincioșii îl vor preot, fiind hirotont, împotriva voinței lui, de Crăciunul 361.

În 371 este sfințit episcop de Sasima-unde n-a ajuns niciodată-iar în 374, la moartea părinților, se retrage la mănăstirea Sf. Tecla din Isauria. În 379, la stăruința delegaților Patriarhiei de Constantinopol, vine în capitala imperiului pentru a întări Biserica de acolo, deschizând o capelă, numită simbolic "Învierea" — unde ținu cunoscutele sale cinci **Cuvântări teologice**, prin care câștigă elita intelectualității și sufletul credincioșilor. La 27 nov. 380 este instalat ca episcop al cetății de însuși împăratul Teodosie și participă la Sinodul II ecumenic, pe care-l prezidă. Contestat de episcopii egipteni și macedonieni, își dădu demisia și în iunie 381 reveni la Nazianz, unde se ocupă de episcopia locală un timp iar în 383 se retrase la Arianz, petrecând ultimii ani ai vieții în rugăciune și studiu și murind în 389, la 60 ani.

Opera Sf. Grigorie de Nazianz este bogată, fiind alcătuită din cuvântări, poezii și scrisori.

Cuvântările sau discursurile sunt 45 la număr. Cele mai importante sunt cele cinci **Cuvântări teologice**, îndreptate împotriva ereziei arienilor. Sf. Grigorie precizează că nu oricine, oricând și oricum poate vorbi despre Dumnezeu și că învățătura despre Sf. Treime, întrupare, mântuire și taine este socotită dogmă, deci asupra ei nu se poate filozofa. Dumnezeu nu poate fi cunoscut pe cale rațională, existența Sa dovedindu-se prin fapăturile lumii create. Fiul este deoființă cu Tatăl iar Sf. Duh există prin purcedere.

Teolog prin excelență al Sf. Treimi, Sf. Grigorie stabilește cel dintâi specificul persoanelor divine și raportul dintre ele. Ființa, necrearea și dumnezeirea sunt comune Tatălui, Fiului și Sf. Duh. Fiul și Sf. Duh

au comun faptul că sunt din Tatăl; Tatăl are specific nenașterea, Fiul nașterea iar Sf. Duh, purcederea. Susținând unitatea persoanei în Hristos, afirmă că cele două firi-divină și umană-ale Mântuitorului sunt uni după esență, nu după har, consecința fiind că Sf. Fecioară Maria este Născătoare de Dumnezeu. Hristos a făcut pentru noi păcatul însuși, întru atât s-a smerit. Deosebirile sociale din lume provin din păcat.

Dintre **Cuvântările la sărbători mari** amintim pe cele de la Naștere, de la Botez, de la Înviere și de la Rusalii, de o rară înălțime religioasă și literară.

Cuvântările funebre — necrologurile — sunt patru (la moartea fratelui Cezar, a surorii Gorgonia, a tatălui său și a Sf. Vasile), fiind creatorul acestui gen în literatura patristică, după modelul encomiului (cuvântări de laudă) păgân.

Cuvântările în cinstea sfinților sau panegirice tratează despre Sf. Ciprian și Sf. Atanasie cel Mare.

Cuvântările ocazionale se referă la apărarea pe totuștru fuga sa în Pont, justificând de ce fugise de preoție, care este un adevărat Tratat despre preoție, sau de despărțirea de credincioșii din Constantinopol, după ce a demisionat ca episcop al capitalei.

Opera poetică este de o deosebită frumusețe, fiind creatorul poeziei creștine în măreția sa clasică. A scris 507 poezii cu 18000 versuri, care se pot împărți în poeme teologice și istorice, cu epigrame și epitafe. El se adresau mai întâi tinerilor creștini, spre a-i face să înțeleagă dogmele prin frumusețea și splendoarea lor, apoi serveau pentru combaterea ereticilor, care ei foloseau arta poetică, în sfârșit demonstau păgânii că și creștinii îi pot egala în arta poetică.

Ne-au rămas de la Sf. Grigorie de Nazianz 38 poeme dogmatice asupra Sf. Treimi. Iată, de ex., unul consacrat în românește, intitulat "Rugă de seară" La cea din taină, la ceasul de noapte/Când somnul în suflet îmi picură șoapte/Primește cântare din mină firavă/Treime unită-ntr-o singură slavă/Lumină dai mie, lumină rămâi/Că tainica beznă a nopții dă tîi/Doar Tu ai gonit-o, graiuri cerești/Ca lumea-n mină dintâi s-o zidești/Din humă născândă-n graun pribegi/Tu lume făcut-ai, cu chipuri și legi/Purtându în fașă podoaba de-acum/Statornic rotită pe veșnic drum./Și-a omului minte, ceresc luminată,/Prin nțelepciune, gândire curată./Cuvântul Treimii primește cuvânt/Ca soarele-n apa luminii răsfrânt./Lumina Ta lină, lumina senină/Făptura întreagă o scală n lumină/. . ."

40 poeme sunt morale și 206 istorice și autobiografice, în care își exprimă gândurile și sentimente intime, profunda sa afecțiune pentru părinții și prietenii decedați, speranțele, dorințele și chiar deziluziile sale. Cel mai lung este poemul **Despre viața sa**, în 1949 izvoare bi, principalul izvor al vieții sale și "capodopera întregii literaturi grecești în geniul autobiografiei" — cum scrie J. Quasten. Își înrădăcinează inspirația în tradiția

(cont. la pag.

APEL PENTRU BASARABIA

Mai multe persoane reprezentând organizații ale cilului românesc s-au întrunit, în ziua de 2 Decembrie, să asculte darea de seamă a D-lui N. Dima, reporter la Vocea Americii.

Domnul Dima s-a întors de curând dintr-o călătorie în Basarabia, Bucovina de Nord și Țările Altice.

Ca urmare, reprezentanții comitetelor:

- Adevărul despre România
- Comitetul Național Român de Eliberare
- Congresul Mondial Românesc
- România Liberă
- Uniunea Credință și Libertate
- Uniunea Mondială a Românilor Liberi

au hotărât să se institue un comitet ad-hoc pentru punerea de fonduri pentru ajutorarea mișcării din Basarabia.

S-a deschis un cont cu titlul: Fund for Bessarabia Committee Nr. 0902052470, Bank of New York. Adresa este: Bank of New York, P.O. Box 11, 109 New York, New York 10286-1109.

Și s-a făcut o cerere de scutire de taxe ca instituție elucrativă (non profit organization)

Apelăm cu căldură la sentimentele dvs, de Români, să ajutăm pe frații noștri basarabeni.

De amploarea generozității donațiunilor și contribuțiilor dvs va depinde mărimea ajutorului ce vom putea da.

LA MULTI ANI D-na RUCSANDA BOTA!

Parohia Sf. Treime din Miramar, Florida, a sărbătorit, din 10 Dec. a.c. pe ctitora bisericii-D-na RUCSANDA BOTA, care a implinit 80 ani pe data de 8 Dec. a.c.

La Sf. Slujbă celebrată de Pr. paroh Traian Petrescu, s-a reunit cu P.C. Pr. ROMULUS RADU și JOHN VALENTIN, s-a făcut o rugăciune de mulțumire și sănătate pentru sărbătorită.

La sfârșit, în biserică, sala socială a fost plină de participanți, prieteni și prieteni ai parohiei noastre și oaspeți din diferite țări ale Americii.

La buchetul de flori aniversar, D-l Președinte JOHN VALENTIN și D-na ELENA METIANU-Președinta Reuniunii Americane, au adresat cuvinte de caldă mulțumire D-nei Rucsanda Bota.

Pr. TRAIAN PETRESCU, a dat citire telegramei din partea P.S. Episcop NATHANIEL POPP, "Sincere congratulations on your 80th birthday. May the Grace of our Lord shine down on you with peace and good health in the years ahead."

SF. GRIGORIE (cont. dela pag. 20)

clasică, luând tot ce-i util unei filozofii creștine, dar formând o nouă lucrare ce poartă marca sufletului său religios.

Scrisorile sunt în număr de 245, unele având caracter dogmatic, împotriva ereziei apolinariste, caracterizate prin concizie, claritate și grație. Este primul autor creștin grec care a publicat o colecție a propriilor sale scrisori, făcând o adevărată teorie a epistolografiei.

Cultul Bisericii Ortodoxe păstrează piese alcătuite de Sf. Grigorie de Nazianz, mai ales la Crăciun și Paște, devenind imne. De ex. "Fecioara astăzi pre Cel mai presus de ființă naște și pământul peșteră Celui neapropiat se aduce. Îngerii împreună cu păstorii îl preamăresc iar magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci" sau "Ziua Învierii și să ne luminăm cu prăznuirea și unii pre alții să ne îmbrățișăm și să iertăm toate pentru înviere și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi; și astfel să strigăm; Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le."

Unul dintre cei mai mari teologi ai secolului al IV-lea, teologul consacrat al Sf. Treimi în Răsărit, proclamat de Sinoadele II și III ecumenic ca "cel Mare" sau "Teologul" — apelativ cu care numai Sf. Evanghelist Ioan mai fusese supranumit înaintea lui, unul dintre cei mai mari predicatori ai secolului IV, mare poet al Bisericii creștine, exigent păstor sufletească cultivând asemenea lui Platon, Homer și Cicero, prietenia, creator al genurilor literare ale autobiografiei și necrologului-cum scria regretatul pr. prof. Ioan Coman — Sf. Grigorie de Nazianz a fost un mare îndrumător al tinerilor preoți prin tratatul său **Despre Preoție** (Despre fuga sa din Pont definindu-o ca "arta artelor și știința științelor" și precizând că misiunea preoțească este o chemare de sus care cere și o aleasă pregătire teologică și științifică. Taina preoției este înfricoșătoare, plină de răspundere, dar sublimă și majestuoasă, de ea neputându-se apropia oricine, ci numai cei cu adevărat curați la trup și suflet. Această lucrare a servit ca model cunoscutului Tratat despre Preoție "al Sf. Ioan Gură de Aur sau celui al Sf. Grigorie cel Mare pentru Cartea regulei pastorale."

Este prăznuit singur la 25 Ian. și cu Sf. Vasile și Sf. Ioan Gură de Aur la 30 Ianuarie.

Prof. Cezar Vasiliu

În continuare s-a dat citire unei frumoase scrisori de felicitare din partea Pr. VASILE HATEGAN, fost preot slujitor la parohia "Sf. Maria" din Cleveland.

Deasemenea, Fam. Pr. Dr. PETRE POPESCU și D-na STELUTA BOTA, cumnata D-nei Rucsanda, din Montreal Canada, au transmis sărbătoritei alese urări de bine.

Între buchete de flori, voie bună și atmosferă de sărbătoare, a fost înmănat D-nei RUCSANDA BOTA, un album aniversar, de la construcția bisericii.

Înconjurată de dragostea participanților, D-na RUCSANDA BOTA, a primit din inima tuturor omagiul și caldele urări de MULȚI ANI TRAIASCĂ!

CUVIOSUL ANTONIE CEL MARE

Asemenea unei fântâni izvorâtoare de creștinească învățătură și dreaptă povățuire, socotim viața Sfinților. Ei au apărât "legea", pe care a așezat-o însuși Iisus, iar după El Apostolii și ucenicii lor. Scrierile lor ne descoperă puterea Evangheliei, cu puterea Sf. Duh. Părinții, ca nimeni alții, au dus peste veacuri predania Învățătorului, cu jertfa vieții lor. De aici decurge cinstita lor și tot aici obligația de a ține seamă de spusele lor.

Unul dintre acești călăuzitori ai luminei sfinte este și Cuv. Antonie cel Mare. S-a născut în țara Egiptului pe la anul 250. Când abia împlinise 16 ani, credincioșii săi părinți au răposat. Auzind cuvântul Domnului: "De voești să fii desăvârșit du-te . . . dă averea ta săracilor, vei avea comoară în cer, după aceea vino și urmează-mi Mie". Mt. 19,21. Așa se făcu pustnic, rugându-se, în post neconținut, în deșertul Tebaidei, unde credincioșii străbăteau depărtările, pentru a dobândi binecuvântarea Sfântului. Nu numai pilda vieții curate ne-a dat, ci este socotit cu adevărat "patriarhul călugărilor singuratici." Zburând pe aripile credinței, Sf. Antonie a găsit cer nou și pământ nou. A apărât cu rugăciunile sale pe cei prigoniti, a susținut biserici, a mărturisit pe Hristos în greutățile vieții, a combătut pe pe cei rătăciți dela credință, iar prin tăria tăcerii, a biruit pe demoni.

În vremea crudei prigoane a împăratului Maximian, Cuv. Antonie a cobarfit de mai multe ori în Alexandria, pentru a întări în credință pe creștini și încă până la porțile temniței, râvnind să se învrednicească a primi moarte de martir. Dar Dumnezeu l-a îndrumat spre schivnicia lui, unde convorbirea lui era cu cerul și ca un "înger în trup", cum îl numește fila de acatist, a ales monahismul, rânduind și pravili pentru viața călugărească. A murit în anul 356, când trecea de 105 ani, iar Biserica îl cinstește la 17 Ianuarie.

Sf. Atanasie scrie despre Cuv. Antonie: "Cine s-a dus la el mâhnit, fără să se întoarcă vesel? Cine a venit la el plângând și nu și-a uitat jalea? Ce pustnic venind la el abătut, nu s-a întors întărit? Cine a venit la el bătut de patimi și nu s-a întors lecuit? Cine apropiindu-se de el cu gândul tulburat, nu s-a întors cu sufletul senin?"

Cu cât era mai sărac în sine, cu atât era mai plin de Dumnezeu. Întrebat ce să facă pentru a câștiga desăvârșirea, Cuv. Antonie i-a spus: "Nu te încredința dreptății tale. Veghează asupra limbii . . . Dacă vei trăi ca și cum ar fi să murim în fiecare zi, nu vom păcătui, nici nu ne vom mânia pe nimeni".

Imaginea lui măreață, curajul sfânt, începător al monahismului ortodox, dascăl al frăției și apărător al dreptei credințe, toate aceste virtuți rămân în inimile noastre ca podoabe vrednice de urmat. De aceea Ortodoxia aduce Marelui Antonie laudă, pentru floarea metaniei sale.

Părintele Nicolae Bârsan

CUVIOSUL EFREM SIRUL

Sf. Părinți sunt călăuzitorii dreptei credințe. Propovăduita și însușită cu râvnă sfântă, învățătura creștină a devenit norma lor de viață. Când s-au ivit însă diferite interpretări ale înțelegerii Evangheliei, aceasta i-a determinat să asigure păstrarea ei nealterată, ca fiind cunoscători ai tainelor Teologiei. Dela încoace ori de câte ori s-a simțit trebuința verificării crezului creștin, s-au dus la vechea Predanie, sorbind dintr-ânsa înțelepciune și putere.

Între aceste lumini ale sfintei credințe este și Cuviosul Efrem Sirul, trăitor în veacul al patrulea și un mare Părinte al Ortodoxiei, din părțile Siriei. După cucerirea orașului Nisibe de către perși, Sf. Efrem s-a retras, cu ucenicii lui, în Edessa, din Siria de Răsărit, unde a condus vestita școală teologică, de atunci. Adânc gânditor, talentat scriitor, el a fost un trăitor al credinței creștine. A scris comentarii la întreaga Scriptură, propovăduind dogme ale credinței ortodoxe: Sf. Treime, întruparea Mântuitorului, Sf. Euharistie, Preotul Noului Testament și altele. Ca trăitor al dreptei credințe, a devenit lucrător și învățător prin fapte. Împlinind rugăciunea cu truda zilei, s-a dăruit în slujba apropiatului.

Neîncetat avea lacrimi în ochi, arătând duhul smereniei, pe care mai bine îl va pricepe cineva, citind scrierile lui. În Cezareea Capadochiei, s-a întâlnit cu Sf. Vasile cel Mare, glasul Bisericii și izvorul dogmelor. Avea darul dascăliei, pe care din plin l-a revărsat și altora. Curgerii cuvântului și necurmărea gândurilor, numai rugăciunea le puneă stavilă.

Priveghea noaptea, temându-se de stăpânitorul întunericului. Smerita cugetare și zdrobirea de inimă în umilință, deschidea inimile celor ce-l ascultau. Rămăș neatins de șarpele cel veșnic, clevetitor al măntuirii noastre. Deși conducător de școală, stareț, mânăstire și mare gânditor creștin, a rămas diacon toată viața, trăind aspra viață de ascet. Pe patul morții a cerșă nu i se țină cuvântare la înmormântare și nici moarte mânt ales. Biserica îl cinstește la 28 Ianuarie. Pilda sânguină și chipul lui duhovnicesc ni l-au lăsat și în rugăciunea intrată în cultul ortodox, ca reculegere, căzută zice: "Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijei de multe, al iubirii de stăpân și al grăirii în deșert nu mi-l da mie iar duhul curățeniei al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-mi mie, slugii Tale. Așa Doamne Impărate, dăruiește-mi ca să văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin".

Părintele Nicolae Bârsan

NOTA

Datorită evenimentelor din România, spațiul nostru nu permite să publicăm rubrica "Știri din parohii."

NECROLOG

În ziua de 2 Decembrie, Părintele Dumitru Mihăescu s-a stins din viață în Detroit, Michigan.

S-a născut la 9 Aprilie 1904, în Comuna Dumitrești, Județul Olt, România. Părinții săi, Preotul Ioan, paroh al Bisericii Adormirea Maicii Domnului din Dumitrești și Preoteasa Ilinca, au mai avut alți 3 copii.

**PĂR,
DUMITRU MIHĂESCU**

A urmat cursurile școlii primare și liceelor Drăgășani, Râmnicul Vâlcea, Slatina și București, obținându-și bacalaureatul la Liceul Sf. Sava. Se înscrie la Institutul de Chimie unde după 6 ani termină cu diploma de inginer chimist. Nemulțumit de meseria sa se înscrie la Politehnica din București și după 4 ani, titlul de inginer industrial începe să lucreze la C.F.R. (Căile Ferate Române) la Direcția Mișcării.

La 13 Februarie 1931, se căsătorește cu Prof. Elisabeta Alexandrov din Ismail iar la 16 August 1937 sunt născuți cu feciorul lor, Ion-Dănuț.

Din motive politice, în 1940 pleacă din țară lăsându-și acasă soția și copilul. După pelegrinări prin Europa, în 1946 ajunge în Brazilia și după încă un an se întoarce să-și aducă și familia.

Ca fecior de preot, se decide să se preotească și este hirotonit în 1953 de Episcopul Agapit Crisanovski, devenind parohul Bisericii Sf. Trei Ierarhi din Rio de Janeiro și Sf. Apostoli Petru și Pavel din Sao Paulo. Îndrăgostit de prieten bun cu P. Sa Episcopul Teofil Ionescu, se întoarce la Detroit și devine parohul Bisericii Sf. Nicolae, o biserică care o aduce sub oblăduirea Episcopiei de Vatra Moldovei care o păstorește până în 1988.

În Decembrie 1987, rămâne singur în urma morții soției Elisabeta și sănătatea fiindu-i precară, se pensionează. Cu această ocazie Părintelui Stavrofor Dumitru Mihăescu i se acordă și titlul de Preot Emerit.

Părintele Dumitru a dorit mult să fie dus la locul de mormânt al Bisericii Sf. Nicolae. Dumnezeu l-a ascultat și după ce se stinge din viață la 2 Decembrie, a fost înmormântat la 6 Decembrie, în ziua Hramului, fiind însoțit de P. Sa Episcopul Nathaniel și sobor de 11 preoți.

Rămân să-l plângă fiul, Ing. Ion Dănuț, soția Edelina nepoții Dan, Tatiana și Andrei, enoriașii Bisericii Sf. Nicolae și mulți prieteni răspândiți în cele 4 colțuri ale pământului.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească cu toți dreptii.

NE ÎNTREABĂ CITITORII

Întrebare: Anumiți creștini de astăzi se cheamă "născuți din nou" — born again — "Sunt creștinii ortodocși "născuți din nou"?"

Răspuns: Această întrebare este legată de cea din luna trecută, aceea de a fi salvați. Este o încercare fătășă a unor creștini de a face religia lor mai atrăgătoare și promițătoare. De obicei cei care insistă în a se chema "născuți din nou", se consideră pe ei înșiși și salvați.

Să vedem ce ne învață Scripturile și Biserica primară care, subliniem, ca timp, a fost aproape de Hristos. Biserica Ortodoxă ne învață că fiecare persoană care este botezată în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh este "născută din nou", pentru că prin Botez acea persoană moare cu Hristos și înviază, se naște din nou în Hristos.

Deschideți Biblia la Evanghelia lui Ioan, cap. 3, versetele 1 la 12. În acest capitol Iisus insistă că omul este "născut din nou" prin Botez, prin apă și prin Duh, fără de care nu poate să vadă Împărăția lui Dumnezeu și să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Apoi Sf. Pavel vorbește despre Botez ca fiind "baia nașterii celei de a doua și înnoirea prin Duhul Sfânt" (Tit 3/5).

Deci Botezul este înțeles clar ca o nouă naștere nu ca o decizie de moment determinată emoțional. Așa a înțeles Biserica Botezul și nașterea din nou.

Apoi după despărțirea Bisericii în două, amândouă Bisericile, Ortodoxă și Catolică, au continuat să creadă la fel. După sec. 15, Bisericile luterane, calviniste, anglicane, presbiteriene, reformate și multe altele, au crezut și ele la fel.

Începând cu sec. 18, unii creștini au început să-și adauge încă un nume.

Numele de "creștin" a fost dat la început celor care au fost convertiți la creștinism în Antiohia. Acest nume este complex și are mai multe înțelesuri: născut din nou prin Botez, credința în Hristos, trăind așa cum a trăit Hristos, crezând în învierea morților.

Credința că suntem "născuți din nou" prin Botez este doar o parte din credința noastră ortodoxă.

Astăzi Fundamentalistii se numesc "creștini", care înseamnă așa cum am arătat și "născut din nou" și apoi adaogă "născut din nou" (born again). De ce trebuie să spunem același lucru de două ori? Pesemne că adaogirea e mai răsunătoare și atrage mai lesne pe cei a căror credință nu este destul de puternică.

Să ne amintim deci cine suntem.

Să nu uităm că Botezul este nașterea noastră din nou din apă și Duh și mai ales să ne sârguim a trăi viața cea nouă în Hristos prin puterea Duhului Sfânt, dată nouă odată cu această naștere din nou.

Părintele Dan Suciu

TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ

A P E L

22
DECEMBRIE
1989

AJUTOR PENTRU ROMÂNIA

La cererea Prea Sfinției Sale Episcopul Nathaniel facem un apel călduros tuturor românilor să contribuie cu donații generoase la Fondul pentru ajutorarea României.

Cecurile trebuie să fie scrise după cum urmează:

HELP FOR ROMANIA/Romanian Orthodox Church of America și se vor transmite la adresa:

HELP FOR ROMANIA

Dept. 771233

Detroit, MI 48277-1233

Cecurile scrise deja în numele unei Biserici, sunt valabile și Biserica respectivă va trimite un cec colectiv pentru fondul: HELP FOR ROMANIA. Contribuțiile pot fi deduse din taxe.

Prea Sfințitul Nathaniel a înființat **Organizația Națională pentru ajutorarea României**. Episcopia noastră lucrează independent de alte organizații agenții și a fost recunoscută ca una din cele 11 cele mai importante organizații de asistență și ajutor în America.

De asemenea Organizația primește rapoarte oficiale de la numeroase agenții guvernamentale inclusiv Ambasada Americană din București.

Un reprezentant al Episcopiei a plecat deja în România ca să aprecieze la fața locului nevoile urgente și să găsească o clădire în care ajutoarele trimise de noi să fie depozitate și distribuite direct, fiind astfel convins că nimic nu se va risipi.

În momentul de față primul transport este gata să fie trimis și constă în medicamente, mâncare, cărți educative, scule, semințe și costul transportului în sumă de \$1,500,000.00.

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA NEWS (The Herald)
146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208
Return Postage Guaranteed

ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE ROAD
BERKELEY, CA
94709- SAMPLE